

Kapitáni Beckenbauer a Cruyff při výměně vlajek

30-31 (1100-1101) ● Ročník 22 ● 30. července 1974 ● 6 Kčs

X. MISTROVSTVÍ SVĚTA PŘINESLO ÚSPĚCH EVROPSKÉ KOPANÉ

64 STRAN

Byl to zmoklý šampionát. Od 13. června, kdy se v lijáku hrálo úvodní utkání Jugoslávie—Brazílie 0:0, se takřka denně vylévaly na trávníky západoněmeckých stadiónů další proudy vod. Nepříjemné pro pořadatele, pro diváky i pro hráče. Nejednou byl terén na samé hranici regulérnosti a jednou – v semifinalovém utkání NSR—Polsko – dokonce pod jakoukoliv přípustnou mezí. Jsem přesvědčen, že právě zatopená a rozbahněná hrací plocha ovlivnila výsledek ve prospěch domácího celku, jemuž vítězství 1:0 definitivně otevřelo cestu k boji o titul. Stačilo, aby rychlonozí polští útočníci hráli první poločas na tu branku, před níž byl terén o poznání lepší, a kdo ví, jak by býval dopadl výsledek. Když po změně stran útočili na tutéž branku domácí, byl už trávník výrazně vysušen zásahem požárníků v poločase. Na zcela rozmoklém terénu se hrál zápas NSR—Švédsko, Holandsko—Argentina i další. Ovšem nikde neutrpěla hrací plocha tolik, jako ve Frankfurtu, kde se koberec opravoval na poslední chvíli, po skončení jarní bundes-ligy, a velké záplaty nepřilnuly k ostatnímu povrchu.

Poprvé od roku 1950 byl zase změněn hrací systém šampionátu. Po bojích ve skupinách se hrála turnajovým systémem – na body a skóre – i obě semifinále. V předcházejících mistrovstvích se naopak bojovalo k. o. systémem – poražený byl okamžitě vyřazen. Sotva už lze teď bezpečně posoudit výhody a nevýhody obou systémů. Je pravda, že se nad žádným z osmi zbylých mužstev neklátil Damoklův meč v podobě okamžitého návratu. Na druhé straně, a to je nezvratné, vedlo toto uspořádání k lecjakému chytračení a šetření se silami. Rozhodně jsme mohli vidět v některých semifinalových zápasech více bojového nasazení a ohně, než nám bylo vskutku dopřáno. Nejde však o podobu definitivní. Tím spíše, že nový předseda FIFA Joao Havelange bude uplatňovat požadavek, aby ve finále příštího šampionátu už hrálo 20 týmů. Je povinen tento návrh prosazovat, neboť jej nabídl fotbalovým svazům několika kontinentů v době, kdy se ucházel o jejich volební přízeň. A splní-li tento slib, stejně se pak bude muset řešit nová herní varianta.

Do zevního rámce šampionátu je nutné zahrnout i jeho atmosféru. Řekl bych, že i když – pochopitelně – byl osud domácího mužstva středem zájmu, svou atmosférou se mistrovství světa 1974 velmi výrazně lišilo od mexického šampionátu 1970. Chyběla ona srdečnost a bezprostřednost, s níž jsme se setkávali v zemi Aztéků doslova na každém kroku. Chyběla ta živost a upřímnost, řekl bych až bezelstnost mexického diváka, ať už jsme se s ním setkávali ve stadiónech nebo jen na ulicích mexických měst. To všechno bylo tentokrát nahrazeno masovými zájezdy fanoušků z Holandska a Itálie, obrovskou účastí italských a jugoslávských „gastarbeiterů", ale především obchodnickou korektností, ale také strohostí a chladností organizačního aparátu.

Dokonce i členové západoněmeckého mužstva si velmi stěžovali na prostředí a — diváky. Ještě asi dlouho nezapomenou na nevraživost hamburského hlediště. Gerd Müller dokonce vyhrožoval, že uslyší-li ještě jednou při zápase sborové Uwe, Uwe, jimž diváci přístavního města vzpomínali na éru střelce Uwe Seelera, tak že okamžitě svlékne reprezentační dres a opustí hřiště. Seeler potom sám musel v novinách apelovat na city a rozum svých spoluobčanů prohlášením, že má-li se stát mužstvo NSR mistrem světa, musí mu k tomu především pomoci Müller. Skoro věštecký apel uvědomíme-li si, že právě Müller rozhodl zápas s Polskem a obstaral i vítěznou branku ve finále s Holandskem. Členové západoněmeckého mužstva také poukazovali na to, že v roce 1966 hrálo mužstvo Anglie výlučně na stadiónu ve Wembley, zatímco tentokrát se hráči pořádající země museli stěhovat jako ostatní. Situaci si ovšem ještě více zkomplikoval tým sám tím, že prohrál zápas s NDR a semifinále — jako druhý ve skupině — absolvoval v jiných městech než původní režie předpokládala.

Byl to velký šampionát prostředím. Hrálo se většinou na překrásných stadiónech, jimž bezesporu dominoval ten v Dortmundu. Vysloveně fotbalový, bez jakýchkoliv doplňků, kde i divák v poslední řadě bezvadně obsáhne celou hrací plochu. To už nelze říci o hledišti Olympijského stadiónu v Mnichově, kde novinář, sedící v 78. či ještě vyšší řadě, už málem potřeboval dalekohled. I když se mnohá utkání ve skupinách a v semifinále hrála před spoře obsazenými hledišti, zaznamenalo mistrovství světa návštěvnický rekord. Nezapomínejme ovšem, že při novém herním systému se také hrálo více zápasů.

Nebyl to však šampionát, který by nějak výrazně ovlivnil další vývoj kopané a byl takovou strhující demonstrací krásy této hry, jako tomu bylo před osmi lety v Anglii či před čtyřmi roky v Mexiku. Vezměme třeba jen finálová utkání. Rozhodně nelze srovnávat dramatičnost finále ve Wembley Anglie—NSR, či lahodu závěrečného utkání Brazílie—Itálie před 105 000 v Aztéckém stadiónu s utkáním NSR—Holandsko letos v Mnichově. Vím, že finále není a nemůže být jediným měřítkem výkonnosti a kvality. Také v NSR se hrála mnohá lepší střetnutí než ono finalové. Vzpomeňme jen třeba zápas NSR—Švédsko, Polsko—Argentina, nebo bezbrankové utkání Holandsko—Švédsko. Tam viděli diváci více herní dovednosti a jindy zase dramatičnosti než v závěrečných devadesáti minutách. Ale o to teď nejde. Mám mnohem spíše na mysli celkový výsledný dojem. To, čím snad mohl a měl, nebo čím doopravdy šampionát ovlivnil vývoj hry pro nejbližší období. A toho mnoho nebylo.

Všeobecně převládala opatrná, zajištěná, nevýrazná kopaná. S jedinou výjimkou, kterou představoval tým Polska. Ten vysoko vztyčil prapor ofenzívní kopané a získal si srdce každého, kdo miluje otevřenou hru, neustálý pohyb, krásné přihrávky, bleskové pronikání křídel a střelbu ze všech pozic. Polsko bylo nejpříjemnějším překvapením šampionátu. Není to jen můj názor. Hovořil tak třeba známý trenér Max Merkel i Sepp Herberger, shodovali se v tom i naši trenéři a další zahraniční odborníci. K opatrnosti vyzýval i trenér Helmut Schön po zápasech ve skupinách: „Nesmíme hrát tak vytrvale útočně. Spíše zajistit obranu a vyrážet k rozhodujícím brejkům!" Holanďané dokázali zaútočit jako z partesu, ale jakmile získali náskok, navlékli opatrnické roucho a — bránili. Drželi míč, chodili pěšky, šetřili silami.

Opatrnickost všech mužstev vyplývá už z toho, že i teď jsme viděli prakticky jediný systém 4—3—3. Tu pružnější, tu zase ortodoxnější, ale vždy s větší váhou na zadní řady a tedy s myšlenkou nedostat branku namísto — střílet branky! A už tohle prosté zjištění potírá samou podstatu hry.

Průběh šampionátu naznačil, že budoucnost patří všestranným hráčům. Že kopaná dneška nedovoluje dělit mužstvo na obránce, záložníky či útočníky. Všichni byli neustále zapojeni. To ovšem současně zvyšuje i nároky na kondiční přípravu.

Ani v tomto směru nepodal šampionát jednotný a spolehlivý recept. Hrála tu mužstva — Zaire, Haiti, ale také Brazílie, Chile a Jugoslávie, která se připravovala dlouhodobě. Brazilci například nehráli na jaře ligové zápasy, hráči jugoslávského výběru mohli absolvovat nejvýše pět mistrovských zápasů za své oddíly, jinak museli být k dispozici trenérovi reprezentačního celku. Byla mužstva — Polsko, Holandsko, NSR — která se sešla zhruba měsíc před mistrovstvím a přitom měli hráči za sebou namáhavou domácí sezónu. Psal jsem již o tom, že kádr mužstva NSR, hráči Bayernu Mnichov, sehráli v této sezóně 100 zápasů! Nu a přijely celky, které se seznamovaly prakticky skoro až v dějišti šampionátu. Jmenujme na tomto místě aspoň mužstva Švédska a Argentiny, jejichž vedoucí do poslední chvíle nevěděli, s kterými hráči, působícími v zahraničních angažmá, budou moci počítat! Srovnejme nyní dosažené výsledky a zjistíme, že opravdu není jednotného a naprosto spolehlivého návodu k provedení!

Hovořil jsem v NSR denně s dr. V. Jirou, jenž měl možnost v roli komisaře FIFA navštěvovat ubytovny jednotlivých mužstev, hovořit s trenéry a sledovat tréninkovou práci týmů. Pokud jde o trénink — v tomto případě šlo ovšem skoro vždy jen o vyladění či udržení formy — pracuje se u všech mužstev především s míčem. V tom, jak mi zase potvrdil Josef Masopust, je velký rozdíl proti nám, kde se balón pomalu stává v tréninku vzácností. Všechna mužstva také trénovala ve větším tempu, než vidíme na našich stadiónech. A více — i ve dnech šampionátu, kdy již nebylo možné mnoho napravit — se také pracuje s hráči individuálně. To je ovšem i otázka trenérských kádrů. Ale nebude nadlouho možné, aby u našich předních mužstev, která bychom chtěli dostat aspoň k evropské špičce, pracoval jeden, maximálně dva trenéři.

Při posuzování letošního šampionátu jsme se všichni shodli na jednom: znamenal nepředstavitelně velký ústup jihoamerické kopané. Napsal jsem už před mistrovstvím, že sotva kdy ještě uvidíme tak skvělé mužstvo, jakým disponovala Brazílie před čtyřmi roky v Mexiku. To jsem ovšem ještě ani zdaleka netušil, jak rozčaruje Evropu obhájce mistrovského titulu. Jestliže to byl šampionát špatného počasí a defenzivní kopané, pak se stali Brazilci doslovnými velmistry opatrnosti. Dokonce i v zápase se Zaire, morálně i fyzicky zhrouceným po drtivé prohře 0:9 s Jugoslávií, se nedokázali Brazilci vypnout k opravdu útočné hře. Potřebovali vstřelit aspoň tři branky, aby postoupili. Tu třetí vstřelili deset minut před koncem a mohou za ni poděkovat jen a jen chybě brankáře Kazadiho. Je pravda, že forma Brazilců stoupala, ale ani na okamžik nám toto mužstvo nepřipomnělo celek z léta 1970. Selhalo mužstvo Chile, jež se stejně dostalo na mistrovství jen vinou nepochopitelné politiky FIFA, outsiderem bylo a zůstalo Haiti a tak jedinými, kdož zachraňovali pověst latinsko-americké kopané byli Argentinci. Přivezli poměrně mladé mužstvo. Už teď zakázali další výprodej hráčů do ciziny, takže za čtyři roky, kdy budou pořadateli mistrovství, by mohli zasáhnout do konečného pořadí. Ale kdo ví, co bude za čtyři roky... Dovolte-li mi ještě jednou citovat Max Merkela, tedy není přesvědčen o tom, že by se Argentinci v budoucnosti výrazně projevili. „Jihoamerická kopaná je mrtva!" mi řekl doslova při setkání u mnichovského primátora.

Kdybych shrnul své poznatky z mistrovství světa, řekl bych asi toto. Herně působilo nejpříznivějším dojmem Holandsko. Hraje z evropských mužstev nejmodernější kopanou. Má silné individuality v Cruyffovi, Neeskensovi, ale také v Rijsbergenovi, Reppovi a dalších. Ve finále se ovšem ukázalo, že přece jen chyběl stoper Hulshoff, operovaný těsně před šampionátem. Mužstvu lze vytknout, že v nejdůležitější chvíli, kdy vedlo ve finále 1:0, zradilo své vlastní zbraně, začalo chytračit, hrát opatrně a dovolilo soupeři, aby se vzpamatoval.

Mužstvo NSR bylo herně nejukázněnější a bojovalo také vždy s největším nasazením a úsilím. Svou roli sehrálo v tomto případě i domácí prostředí, to je samozřejmé a také okolnost, že mnozí z hráčů si uvědomili, že tento šampionát je jejich poslední životní šancí. Za čtyři roky už budou možná příliš staří. Při vší úctě k novému mistru světa však musím znovu opakovat, že nehrál tak dobře jako před dvěma roky, kdy se stal „jen" mistrem Evropy.

Na závěr bych chtěl složit novou poklonu mužstvu Polska. Hrálo bez zábran, lehce a dobře. Hlavně ve skupině a v semifinále se Švédskem a potom s NSR. Bylo příjemným osvěžením turnaje a důkazem toho, že i v dnešní kopané mohou rozhodovat zápasy křídla, jako tomu bylo v minulosti.

Ideální mužstvo zítřka by mělo mít právě tu polskou rychlost, německou obětavost a kázeň a holandskou nápaditost a pružnost. Takováto symbióza ovšem zůstane jen snem. Jak mistrovství potvrdilo: na dlouhé časy!

Opravdu hezky se vyjímá Světový pohár v rukách Franze Beckenbauera, ve vlasti řečeného „císař“. Byl jedním ze šestnácti kapitánů vedoucích své voje do bojů o Světový pohár. Kapitánem nejúspěšnějším, protože v neděli 7. července večer usedl se svou dvorní jedenáctkou na uvolněný vladařský stolec. A protože ke každé slávě patří hudba, přijely novým mistrům světa v kopané zahrát sličné Kanaďanky, vystupující u Beckenbauerova dvora v roli olympijských vyslankyň.

PĚTADVACET DNŮ FOTBALOVÉHO FESTIVALU

JIŘÍ PECHR / DALIBOR RICHTER

Další snímky: Horst Müller, UPI, AP, ASL, Keystone — ČTK

BYL TO BOJ!

Tak tedy finále. Konec. Vrchol všeho! Tečka za lety kvalifikace, měsíci příprav a týdny bojů šestnácti nejlepších.

Finále — devadesát minut, na něž si musíme počkat zase další čtyři roky. Půl druhé hodiny fotbalového festivalu, na který se opět budeme dalších pětatřicet tisíc hodin jen těšit, a jež pak naopak budeme po celá desetiletí vždy znovu promítat na plátno neblednoucích vzpomínek.

Před čtyřiačtyřiceti roky se hrálo první. V daleké Uruguayi, v zemi, jež se zasloužila o světovou kopanou. Pod mnichovskou televizní věží, na údajně nejkrásnějším evropském — pohříchu vysloveně nefotbalovém stadiónu — se hrálo v letošní úvodní červencovou, takovou nevydařenou, protože napůl zamračenou a napůl uplakanou neděli, desáté. Zatím poslední. Každé mělo svou specifickou, nenapodobitelnou a neopakovatelnou atmosféru. Každé však bylo svátkem hry, jež okouzluje mladé stejně jako ty nejstarší.

Ani to letošní finále nebylo výjimkou, byť si při něm spíše než bohyně krásy přišel na své nějaký pomyslný bůh bojovnosti, či matka opatrnosti. Nebylo mnoho krásy na desátém šampionátu, a proto nemohlo vybočit z řady ani finále.

Moderní doba, racionalizující všechny stránky knihy života, nepomíjí ani sport. To krásné, hravé, elegantní a pohledné ustupuje rychlosti, dravosti, tvrdosti, účelnosti a cílevědomosti. Tak se změnil hokej, tak se proti minulosti liší košíková, tak odpadly v tenisu kdysi oslňující mezihry, tak se změnil fotbal. Udělej dnes zbytečnou kličku, zkus přidržet míč, abys nějakým efektem potěšil věrné bariéry a už budeš pykat. Takový je zákon života, takový je vývoj sportu, taková je dnešní kopaná.

Bohyně krásy může klidně nastoupit dlouhodobou neplacenou dovolenou. Takovou, z níž už zpravidla není návratu.

Kdo jiný se tedy mohl stát korunním princem fotbalové monarchie než fotbalisté Holandska. Reprezentanti malé země, kteří sehráli v letošním šampionátu několik velkých zápasů. Sportovci, o nichž můžeme s klidným svědomím říci, že jsou jakýmsi kolektivem rychlorazičů nejprogresivnějších fotbalových metod. Mužstvo, jež zcela vygumovalo někdejší rozdíl mezi obráncem, záložníkem a útočníkem, protože je to jedenáctka, jejíž každý člen — letitého brankáře Jongbloeda nevyjímaje — umí stejně založit a zakončit útočnou akci, jako zastavit soupeřův nápor.

Jedenáct lehkonohých atletů, jimž je míč vítanou hračkou, kterou nezištně a vždy co nejrychleji půjčují jeden druhému a o níž, když je o ni chce připravit protihráč, dovedou bojovat s houževnatostí a sveřepos-

Nečekaný a pro NSR šokující úvod finále — Neeskens proměňuje penaltu, odpískanou v 1. minutě za faul na Cruyffa.

FINÁLE

NSR—HOLANDSKO 2 : 1 (2 : 1)

Mnichov, 7. července, 79 000 diváků, rozhodčí Taylor (Anglie).

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Bonhof, Overath — Grabowski, Müller, Hölzenbein.

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen (68. de Jong), Krol — Jansen, Neeskens, van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink (46. van de Kerkhof).

Branky: 25. Breitner z penalty, 34. Müller — 1. Neeskens z penalty.

Trenér Holanďanů Michels (vlevo) a celá lavička náhradníků ve chvíli, kdy Taylor nařídil druhou penaltu.

◄ O vysoký míč bojují Rijsbergen a Müller.

Van Hanegemovi (vpravo) se nelíbí rozhodnutí rozhodčího Taylora. Zatímco se Vogts připravuje opět zahájit hru, Cruyff se mu snaží míč pod rukou odkopnout.

Hölzenbein padá v pokutovém území po souboji s Jansenem. Následovala penalta, kolem jejíhož nařízení se dlouho diskutovalo.

tí svatobernardského bernardýna.

Tímto způsobem porazili Holanďané na západoněmeckých stadiónech mužstva Uruguaye, Bulharska, Argentiny, Brazílie a NDR. Jen Švédové, herním pojetím připomínající rodné bratry Holanďanů, uhráli bod po bezbrankové remíze. Čtrnáct branek nastříleli Holanďané. Jen jedinou inkasovali ve střetnutí s Bulharskem a ta ještě byla dílem vlastního zadáka Krola. Tomu se říká neposkvrněná finalová navštívenka.

To druhý finalista, mužstvo pořádající NSR, už na tom bylo hůře. S těžkými okovy odpovědnosti a prvotního favorita, se jen zvolna rozehrávalo. Po nepřesvědčivém výkonu zdolalo šťastnou brankou Chile 1:0. Pak přišlo vítězství 3:0 nad Austrálií v zápase, v němž byl vypískán nejen Beckenbauer, ale prakticky i celé jeho mužstvo. A protože neštěstí nechodí nikdy samo, přišla i porážka od týmu NDR. V tom prestižním utkání, v němž si zdánlivý David úspěšně vykasal rukávy v boji s příliš sebevědomým Goliášem. Do semifinále postupovali domácí fotbalisté z druhé příčky a způsobili tím dost zmatků. Distribuce vstupenek vycházela z předpokládaného vítězství celku NSR. Proto se pak mnohá, dávno předem vyprodaná semifinalová střetnutí, hrála před poloprázdnými hledišti a naopak v městech, v nichž se domácí fotbalisté najednou objevili, kvetl černý obchod s lístky.

V semifinále si tým NSR nejdříve vydřel vítězství nad Jugoslávií a hlavně nad Švédskem a vysloveně se štěstím zdolal celek Polska v zápase, v němž by fotbalisté mnohem spíše než kopačky potřebovali ploutve. Tolik vody se zrcadlilo na trávníku frankfurtského stadiónu.

To všechno byly nepříliš přesvědčivé milníky lemující dost křivolakou cestu Schönových svěřenců na cestě za titulem. Jejich sebevědomí doznalo najednou asi podobné trhliny, jako obal vzducholodi Italia, na jejíž palubě kdysi putoval generál Nobile k severnímu pólu. A ztroskotal.

Aby neztroskotali i domácí fotbalisté, tomu všemu se snažil napomoci tisk, rozhlas i televize. Po každém kole byl vyhledáván a představován nový favorit, čerstvý adept na titul. Mužstvo NSR mělo být osvobozeno od favorizující přítěže.

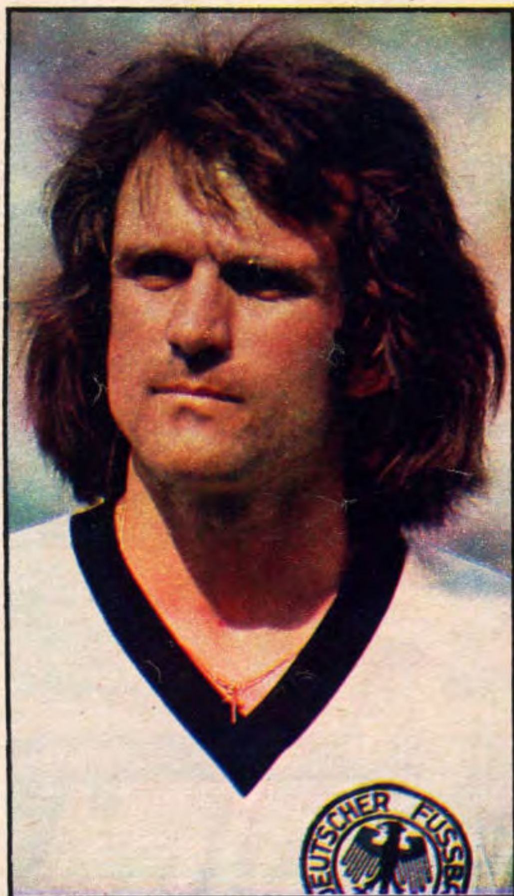
Až tu najednou byli Holanďané, z nichž šla opravdová, nepředstíraná a nearanžovaná hrůza.

Jaká byla cesta obou finalistů?

Mužstvo NSR nemuselo hrát, jako reprezentant pořádající země, žádná kvalifikační utkání. Mohlo se dva roky v klidu připravovat, volit vhodné sparring-partnery, hledat nejoptimálnější sestavu. V mezidobí mezi oběma šampionáty získalo titul mistra

25. minuta finálového boje. Anglický rozhodčí Taylor kvalifikuje zákrok Jansena na pronikajícího Hölzenbeina jako faul v pokutovém území a nekompromisně ukazuje na značku penalty. Breitnerova střela (na snímku) končí v pravém rohu holandské branky — 1:1!

Wolfgang Overath, středový hráč 1. FC Köln, muž, přes něhož šla většina akcí mistrů světa.

Paul Braitner, levý obránce FC Bayern Mnichov, stejně skvělý při bránění jako při podpoře útočných akcí.

Beckenbauer odvrací před nabíhajícím Neeskensem, jehož zákro nebyl zrovna nejčistší.

Vogts a Cruyff — dvojice, která byla stále pohromadě. V tomto i ve většině případů byl úspěšnější obránce NSR.

Schwarzenbeck (4) a Beckenbauer zastavují akci van Hanegema (vlevo) a Cruyffa. Na zemi sedí Maier a Vogts.

Obrana NSR opět odvrátila. Dráhu míče sledující sedící Rep a Breitner.

Dvakrát měl brankář Jongbloed tuto nemilou povinnost.

Neeskens a de Jong (vpravo) zle dotírají. Vlevo brankář Maier a obránce Breitner.
▼

Evropy. Prostě všechno hrálo do ruky tohoto mužstva. A přece se najednou, po prvních zápasech šampionátu zjišťovalo, že Schön laboruje s křídelními útočníky. Že Overath, stále ještě velký a snad i ne zcela doceněný hráč, přece jen není Netzerem z roku 1972, ovšem že současný Netzer, jen ledabyle trénující v madridském Realu, nemůže mužstvu nijak prospět. Hra mužstva, jež kdysi ohromovalo měněním tempa a rytmu hry, najednou upadla do stereotypu. Tým více dřel, zápolil se soupeři i sebou samým. Hra byla těžkopádná, hráči odcházeli do šatny s totálně propocenými dresy, a s podlamujícími se koleny.

Helmut Schön se asi ve dnech šampionátu příliš nevyspal. Domácí tisk tvrdil, že za ty necelé čtyři týdny zestárnul o léta...

Holanďané, jak se zdálo, si nejtěžší odbyli už před šampionátem. Také oni prošli leckterým vzbouřením na nizozemských vsích. Začalo to osobou trenéra. Hráči odmítali měkkého a nepříliš rozhodného dr. Fadrhonce. Proto byl povolán šestačtyřicetiletý muž Štěstěny, Rinus Michels. Pod jeho vedením vyhrál Ajax Světový pohár i Pohár evropských mistrů, letos přivedl k mistrovskému titulu své mužstvo CF Barcelona. Pak nastalo dlouhé dohadování o prémiích. Zhýčkané hvězdy Ajaxu stále počítaly, nebude-li pro ně šampionát prodělečnou záležitostí. V nejtěžší chvíli přišla pomoc z nejméně očekávané strany: od Johana Cruyffa ,dnes nesporně nejlépe placeného fotbalisty Evropy. Prohlásil, že otázka reprezentace je záležitostí cti a nikoliv peněženek. Pak nastalo stejně obtížné jednání s představiteli obou největších holandských klubů Ajaxu a Feyenoordu o uvolnění hráčů. Teprve potom mohl Michels vážně uvažovat o sestavě. Ale to už přikvačil květen a s ním i několik nepřesvědčivých přípravných zápasů. Tenkrát měl slovo holandský tisk, předestírající otázku, má-li vůbec cenu jezdit na mistrovství.

Fotbalisté NSR prošli do finále celibátem dvouměsíčního soustředění, z něhož byly — až na jedinou výjimku — vyloučeny ženy a skoro pravidelně veškerá veřejnost, včetně novinářů. Hráči si jen obtížně zvykali na tento nezvyklý denní režim. Několikrát byl Beckenbauer pověřen, aby protestoval jménem hráčů. Jednou pro přílišné tréninkové zatížení, kdy musel upozornit Schöna, že hráči Bayernu mají v těle stovku zápasů za rok a jejich druhové z ostatních oddílů jen o něco méně, a že je tudíž nesmyslem namísto zaslouženého odpočinku dvakrát denně trénovat. Potom vyprosil na trenérovi aspoň krátkou návštěvu rodinných příslušníků. Po porážce od NDR dokonce vystoupil před televizními kamerami a postěžoval si, že ne všichni členové jeho týmu

▲ Rozhodnutí padlo dvě minuty před ▶ přestávkou. Müller zpracoval Bonhofův centr, skvěle se zorientoval a vystřelil — 2:1. Jeho radost nebrala konce. Prvními gratulanty byli Grabowski (9) a Overath (12).

Gerd Müller, koncový hráč FC Bayern Mnichov, bojovník, který je těžko k uhlídání. ▼

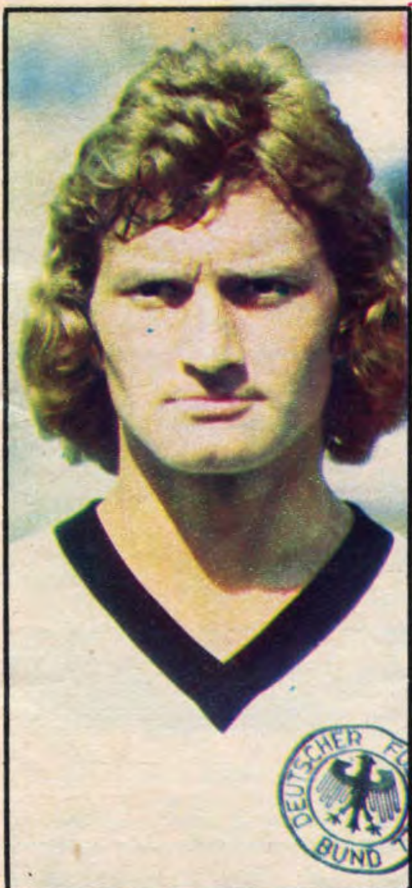

Haan hlavičkuje obklopen německými hráči Vogtsem (2), Hölzenbeinem, Schwarzenbeckem a Beckenbauerem.

Vogts atakuje Cruyffa, kterému přišel ▶ na pomoc Neeskens.

Rainer Bonhof, středový hráč Borussie Mönchengladbach, velký objev světového šampionátu. ▼

dávají do hry tolik, kolik od nich domácí veřejnost očekávala.

Holanďané žili mnohem volněji. Manželky je navštěvovaly kdy si zamanuly. Po semifinálovém úspěchu nad NDR připravili hráči dokonce bujarý večírek, končící v časných ranních hodinách společnou koupelí v hotelovém bazénu. Dopoledne v 11 hodin už všichni zase ostře trénovali a po dvou dnech smetli s trůnu obhájce titulu — fotbalisty Brazílie.

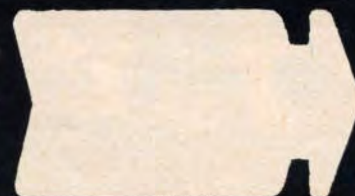
A pak tedy přišlo finále. Se vším všudy. S vyprodaným a doslova elektrizujícím hledištěm. S přeplněnou čestnou loží, v níž vedle nejvyšších sportovních představitelů a reprezentantů domácího politického života zasedl i plný tucet členů holandské vlády! Finále s hudbou, zpěvy a tanci, ale současně s jediným přáním: ať už je tu výkop! Ať už konečně zvíme, na čem jsme!

Potom, zase na vteřinu přesně, konečně přivedl čtyřiačtyřicetiletý vytáhlý Angličan z Wolwerhamptonu Taylor obě jedenáctky. Pozdravy, hymny, losování, příprava mužstev. A ejhle! V té dokonalé pořadatelské mašinérii se najednou zapomnělo na docela obyčejné rohové praporky. Dlouhé čtyři minuty zdržení. Další čtyřminutová muka pro těch dvaadvacet aktérů na hrací ploše, pro 70 000 diváků v hledišti a stamilióny zvědavců u obrazovek v celém světě.

Pak konečně začalo finále. Jak běžný mělo rámec, tak neběžný úvod. Ještě ani nedošlo k očekávanému střetu Cruyffa s jeho osobním strážcem Vogtsem, ještě nedokončila vteřinová ručička svou první pouť kolem ciferníku a už tu byl první Cruyffův atak, první Hoenessův faul za hranicí pokutového území a už také první penalta...

Doslova dar s nebe v takovémto zápase, kdy jediná branka může znamenat skutečně všechno. Knokautované mužstvo NSR očekávalo oranžový příboj, ale namísto toho se hosté najednou začali pohybovat, jako kdyby měli každou nohu obtíženou holandskou cihlou. Marně nabádal Cruyff k útoku, marně hřměly povely z trenérské lavičky. Holanďané jakoby najednou zapomněli hrát to, co je doneslo až skoro k samým výšinám fotbalového nebe. Jako kdyby chtěli kopírovat výkon Ajaxu z loňského finále PMEZ, kdy osmdesát minut hájil a ubránil jednobrankový náskok proti Juventusu. Jenže tým NSR není souborem stárnoucích hvězd, jako tomu bylo v případě italského mistra. Dlouhé rozehrávání míče ve středu pole, postupování takřka krokem, to vše přihrávalo vodu na mlýn domácích. Holanďané, namísto, aby dalším tlakem srazili mužstvo NSR na kolena, dovolili naopak soupeři, aby se vzpamatoval z hrozné deprese.

Přitom bylo jasné, že rozhodčí Taylor nezmění nasazený kurs

◄Johann Cruyff neměl při finálo vém boji právě nejpevnější ne vy. Těsně po odpískání poloča su kritizoval rozhodčího Taylo ra, ten nejprve pohrozil, Cruy nepřestal, a tak za pozornos pomezních Archundii a Ruize vy táhl žlutou kartu.

Dvojice Neeskens (13) a Janse ve vítězném souboji s Ove rathem.
▼

Müller atakuje holandského obránce Suurbiera, vlevo je Haan.

◄ V době holandského náporu prokázal brankář Maier výjimečné kvality. V tomto okamžiku vy řešil za asistence Schwarzenbecka (4) a Beckenbauera nájezd van Hanegema. Byla to jedna z velkých šancí mužstva „oranžových".

Holandský stoper Rijsbergen (na zemi) patřil na svém postu k nejlepším hráčům šampionátu. Ve finále měl smůlu: zranil se a musel být ve druhém poločase vystřídán. Na snímku bojuje s Hölzenbeinem a Overathem.

Hölzenbein obchází Jansena (vpravo), na zemi ▶ leží Overath. Důkaz, jak urputně se bojovalo.

René van den Kerkhof si zahrál na MS jen jednou: druhý poločas finálového utkání, kdy nahradil zraněného Rensenbrinka.

Rijsbergen zbavil míče Müllera (vlevo) a zakládá ▶ holandskou akci. Vzadu Cruyff.

a nebude se proto rozpakovat stejně nekompromisně potrestat Holanďany, jako to předtím učinil v případě provinění domácích hráčů. Potvrzení přišlo přesně po pětadvaceti minutách hry, po pětadvaceti minutách narkotizující holandské kopané. Na levé straně zůstali dva nekrytí hráči domácích. Hölzenbein zaútočil, v pokutovém území upadl po souboji s Jansenem a už tu byla druhá penalta. Střela Breitnerova znamenala vyrovnání. Ani to ještě dostatečně nevyburcovalo Holanďany a proto je potkal další trest. Dvě minuty před koncem poločasu pronikl Bonhof po pravém křídle, přihrál Müllerovi, jemuž dopřál stoper Haan tolik času, že po sklouznutí mohl ještě vstát a poslat míč do samého růžku Jongbloedovy branky...

Největší zklamání bylo na světě. Ne v tom, že domácí vedli 2:1, ale především z toho důvodu, co Holanďané vydávali bezmála celých pětačtyřicet minut za kopanou! Cruyff ještě po odpískání poločasu konferoval s rozhodčím, který — v době, kdy už většina hráčů byla u šaten — znovu zapískal a ukázal holandské hvězdě žlutou kartu. Čtvrtou toho dne. Předtím ji viděli Vogts, van Hanegem a Neeskens.

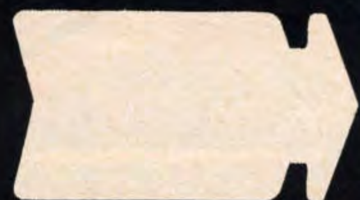
Myslím, že těch patnáct minut hřmělo nad hlavami holandských hráčů. V šatně už zůstal Rensenbrink, kterého nahradil van den Kerkhof, ale především zamkl trenér Michels pravděpodobně na deset západů všechnu tu nesmyslnou představivost svých svěřenců, domnívajících se, že se snad Němci porazí sami.

Těch druhých pětačtyřicet minut vládlo na trávníku prakticky jediné mužstvo — Holandsko. Domácí, sevřeni na vlastní polovině, jen odvraceli přicházející hrůzu. Breitner vyhlavičkoval z prázdné branky, Maier jen reflexivně vpadl do Neeskensovy dělovky, dvakrát neproměnil Rep doslova z brankové čáry. Přitom právě tento hráč už měl na svědomí vroubek z první půlky, kdy postupoval s Cruyffem proti osamocenému Beckenbauerovi a nastřelil jen padajícího Maiera. Pak měl ještě další šanci Neeskens a po něm i De Jong. Hráči NSR v těch chvílích nespouštěli zraky z trenérské lavičky, odkud jim prsty signalizovaly odehraný čas.

Takhle, jak svírali Holanďané domácí mužstvo po změně stran, takhle rdousí nejedovatí hadi své oběti. Ale fotbalisté NSR tuto hrozbu přežili.

A přežila i světová kopaná. Zásluhou poražených, kteří po změně stran úspěšně demonstrovali přednosti moderního fotbalu. Zásluhou vítězů, kteří sice při šťastnější konstelaci dovedou víc než tentokrát předvedli, ale kteří zasluhují plné uznání za neumdlévající bojovnost, houževnatost i statečnost.

Tak tedy finále. Velké či ma-

Poslední hvizd rozhodčího Taylora a po něm ohňostroj radosti hráčů NSR.

Sepp Maier, hrdina finále, zdraví bouřící ochozy.

Trenér Schön zvedá nad hlavy střelce rozhodující branky Müllera.

Světový pohár FIFA putoval z ruky do ruky. V tuto chvíli ho má nad hlavou Overath.

Nashledanou v Argentině v roce 1978.

lé? Řekněme, že velké svým rámcem, dramatičností a bojovností. Už skromnější fotbalovou pohledností. Aspoň v první půlce.

Finále velkých hráčů? Zajisté. Jmenujme Beckenbauera, Maiera, buldocky zatvrzelého Vogtse a dribléra Grabowského, Hoenesse i Overatha v týmu mistrů světa. Ale také Cruyffa, van Hanegema a Neeskense z mužstva finalistů.

Byly také slabiny. Těžkopádný Schwarzenbeck, nedůrazný Hölzenbein na jedné, se zvihlou střeleckou muškou hrající Rep a chybující Rensenbrink na druhé straně. Inu, při každém posvícení se nějaký koláč připálí . . .

A pak najednou se na trenérské lavičce domácího mužstva zvedl už jen jediný prst. Poslední minuta! I ta uběhla a fotbalový svět měl čerstvého šampióna. Po dvaceti letech, takřka na den po bernském úspěchu nad vysoce favorizovaným Maďarskem, znovu dobyli primát fotbalisté NSR. Nad Holandskem, kterému se ještě půl druhé hodiny před tím věřilo nepoměrně více.

Světový pohár, nahrazující Zlatou Niké, putoval z jedné zpocené dlaně do druhé. Objetí stíhalo objetí, pak čestné kolo, v hledišti záplava vlajek a úplná potopa nadšení.

Těch jedenáct chlapců v černobílých dresech a ten trenérský triumvirát, to byli v té chvíli pravděpodobně nejšťastnější lidé na světě. Protože několik okamžiků před tím byli pasováni na nejlepší fotbalisty světa.

Tak tedy finále. Konec. Vrchol všeho!

Cestou ze stadiónu nám mávali lidé z oken, u cesty stály děti s vlajkami, v ulicích Mnichova tančili a hlučeli mladí i staří, po celé zemi se připíjelo na zdraví zlaté jedenáctky. V šatně, v útrobách Olympijského stadiónu, zatím zpytovala své svědomí hrstka Holanďanů. Už jim zřejmě docházelo, jakou promarnili šanci v úvodu zápasu a jak fotbalová spravedlnost trestá každého, kdo nepřijme a rychle nezúročí nabízený dar.

Příští finále bude zase až za čtyři roky. Za osmačtyřicet měsíců, za více než pětatřicet tisíc hodin.

Den po mistrovství se ráno lidé prali o noviny. Mluvilo se jen a jen o kopané. Ale Mnichovem šel obyčejný všední den. Krásný Marienplatz, ještě den předtím středisko černého obchodu se vstupenkami, už zase vítal jen turisty obdivující krásu gotické radnice. Z mnichovských hospod hlaholil zpěv nad pivními holbami a chmelovinou nadmutá břicha mnichovských měšťanů se domnívala, že jsou samým pupkem celého světa.

Protože tady, v Mnichově, vyhráli v neděli 7. července 1974 fotbalisté NSR desáté mistrovství světa.

UTKÁNÍ O 3. MÍSTO

POLSKO—BRAZÍLIE 1 : 0 (0 : 0)

Mnichov, 6. července, 79 000 diváků, rozhodčí Angonese (Itálie).

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak (75. Cmikiewicz), Deyna, Masczyk — Lato, Szarmach (75. Kapka), Gadocha.

BRAZÍLIE: Leao — Ze Maria, Alfredo, M. Marinho, F. Marinho — Paulo Cesar Carpegiani, Rivelino, Ademir (68. Mirandinha) — Valdomiro, Jairzinho, Dirceu.

Branka: 76. Lato.

KOPANÁ UŽ BEZ LESKU

Polská křídla Gadocha a Lato v akci. Na horním snímku uniká Gadocha Brazilci Paulo Cesaru Carpegianimu, vpravo přihlíží Deyna (12). Na dolním záběru padá Rivelino přes tělo ležícího Lata, k míči se ale dostal obránce F. Marinho (6).

Ten okamžik, kdy Kasperczak krátce za půlící čárou chytil za tričko Mirandinhu a aniž by ho tímto faulem srazil, stačil vedle něho jen dlouhé metry malátně cválat. Dostal jednak žlutou kartu, jednak mohl vzápětí dopadnout na lavici náhradníků. Ten okamžik hovořil vlastně za všechnc.

Obě mužstva byla na dně se silami. Sedmý zápas ve třech týdnech, ale především jen dvaasedmdesátihodinová lhůta k regeneraci sil po bojích kdo s koho v zápasech NSR—Polsko a Holandsko—Brazílie, to vše zavinilo, že se hrála v utkání o nejméně lesklé medaile kopaná absolutně bez lesku. Také bez vtipu, bez důrazu, bez tempa a někdy snad už i bez nejnutnější chuti či radosti ze hry. O polském mužstvu se už od druhého semifinálového kola tradovalo, že kvapem ztrácí svou sílu, tím i výbušnost a rychlost. A přece to bylo nakonec mužstvo v červených dresech, které zkrátilo všestranné utrpení — pro hráče i diváky — tím, že rozhodlo zápas už v normálním čase.

Kdož ví, snad si polští hráči v pravou chvíli vzpomněli, že na stejném trávníku vydolovali před dvěma roky olympijské zlato, ačkoliv — tenkrát stejně jako letos — převládali ti, kdož by spíše vsadili na soupeře Polska. O třetím místě rozhodl nejúspěšnější střelec, pravý křídelní útočník Lato po akci svědčící o velkém rozhledu tohoto fotbalisty bantamové váhy. Správně vystihl, že mladistvý Kapka je v postavení mimo hru a proto sám vysprintoval s míčem na noze a plavovlasým F. Marinhou v zádech. Počkal si, až vyběhnuvší brankář Leao učinil poslední pokus a potom pod jeho tělem poslal míč do sítě. Současně i malá lekce pro rozhodčího N'Diaye ze Senegalu, který signalizoval ofsajd, ale hlavního Angonese naštěstí nezmátl. A že morálka převyšovala na straně polského mužstva, o tom podal ještě jednou důkaz Lato, útočící v posledních vteřinách sólovým únikem z poloviny hřiště. Tentokrát však už nezamířil lépe, než do nohy padajícího brazilského brankáře.

Jan začátek zápasu a potom až zoufalý finiš dokumentoval snahu Brazilců dokázat, že přece jen ještě nezapomněli všechno z toho, čím před čtyřmi roky oslňovali v Mexiku. Rivelino začal ve velkém slohu. Neustále zaměstnával nejen Jairzinha, ale také Dirceu a Valdomira. Pohříchu všechen tento fotbalový příslib zemřel mlád akorát deset minut. Pak se zkrátka nekompromisně ukázalo, že hra Brazilců zastarala. Protože je to kopaná příliš statická, vyumělkovaná, ale stereotypní a hlavně — pomalá. Bylo to mužstvo bez bývalých hvězd s bývalými ambicemi, ale s nebývale skromným fotbalovým vybavením . . .

Vzpomeneme-li si na zápas Brazílie—Zaire, pak nezbývá než říci, že tehdy chybělo pouhých deset minut k tomu, aby obhájci titulu odjížděli domů ještě více potupeni, než po promarněném boji o třetí stupeň v celkovém pořadí.

Polské mužstvo — a to je nezvratný fakt — znamenalo oživení šampionátu, přičemž se mnozí odborníci shodovali v tom, že to bylo současně i jediné družstvo, jež přišlo s něčím novým. S perfektní křídelní hrou, skvělou střelbou hlavou a nevyzpytatelným i neudržitelným měněním míst. Škoda, že vrcholná forma zastihla polské hráče už v první části mistrovství. Ale jejich utkání s Itálií a Argentinou a jejich neuvěřitelně statečný boj v zápase s NSR získala polské kopané uznání i respekt fotbalového světa.

Vzpomeneme-li při této příležitosti na potoky slz, které jsme vyplakali po porážce od Polska v době, kdy jsme po Mexiku začali hledat nový reprezentační tým, pak nezbývá než přiznat, že jsme tenkrát dopadli vlastně až příliš dobře. Nemůžeme nic jiného než závidět našim přátelům hráče typu Deyny, Gadochy, Lata i Szarmacha, hrajícího před půl rokem ještě druhou ligu! A přát jim jejich úspěch na 10. mistrovství světa.

Jerzy Gorgoň, velká opora obranných řad Polska.

◄ Velký boj o střed hracího pole spolu svedli Rivelin a Deyna (na snimku).

*Míč v s
Brazíli
Střelec La
mezi stope
M. Marinhe
(vlev
a Alfreder
za t
je sk
bezmoc
brankář Lea*

*Grzego
La
pra
kříd
Pols
a nejle
střel
světové
šampioná
nepa
ji
k nejvyšš
hráčů
ale mode
fotb
vyžadu
všestranno
V tuto ch
sv
hlavičko
sou
s M. Marinhe*

Tentokrát skončil souboj Szarmacha s Leaoem vítězstvím brazilského brankáře. Oba ležící hráče přeskakuje M. Marinho.

Valdomiro (13) se neprosadil ani v tomto utkání. Na snímku ho atakuje Gorgoň, vlevo ve střehu brankář Tomaszewski.

Jan Tomaszewski, jedna z největších postav mistrovství. Výborný brazilský obránce Francisco Marinho (na snímku) vpravo).

TAK — a já budu předcvičovat. Aneb — docela nefotbalová kreace Poláka Cmikiewicze a Jugosláce Buljana před jugoslávskou brankou při rohovém kopu.

◄JAIR VENTURA FILHO, kterého celý fotbalový svět zná pod jménem Jairzinho a který tak zářil na MS v Mexiku, neměl příliš důvodů se usmívat. Brazílie na něho spoléhala, že bude střílet soupeřům branky, ale 30letý fotbalista Botafoga byl jen stínem toho skvělého hráče a střelce minulého šampionátu. MS 74 bylo jeho labutí písní...

ZÁPASY světového šampionátu sledovala i početná výprava našich trenérů. Sledovali jednotlivá utkání, připravovali podklady pro jednání v trenérské radě a jejich práce by měla být přínosem naší metodické i trenérské praxi. V hledišti Olympijského stadiónu se sešli Václav Ježek s Ivanem Mrázem i nástupcem Ježkovým v ADO den Haag Evertem Teunissenem (uprostřed). Josef Masopust se několikrát dostal i do ubytoven účastníků. Představujeme vám ho v rozhovoru se skupinou Uruguayců.

SAMOTA V DEŠTI. Tak by se dal nazvat tento snímek, dokumentující nejen nepřízeň počasí, ale i zoufalý nápor polského týmu v zápase s NSR. V průtrži mračen běhá před svou brankou osamocený Tomaszewski, aby se zahřál, zatímco spoluhráči se snaží z posledních sil ztéci obranný val soupeře...

KOHO ZDOBIL nejdelší vous? Ne, prvenství nezískal Brazilec Rivelino, ale Uruguayec Ricardo Pavoni (na snímku v souboji se Švédem Edströmem). ►

A k bráně!   LUBOMÍR KOTRHA

HODIL SI HO přes rameno — aneb takhle skončil už ve 12. minutě zápasu Brazílie—Zaire svoji fotbalovou pouť střední útočník Brazílie Leivinha. Po nevybíravém faulu ho musel ze hřiště odnést masér a „medicinman", populární Americo.

TAK, VÁŽENÝ pane, kam s tou tyčí, To že je srolovaná vlajka? Ukažte, já se podívám... Kontrola diváků, kteří přicházeli na stadióny, byla velmi pečlivá.

JEDNOU z nejfotografovanějších byla tato černá krasavice ze Zaire. Sama však přiznala, že se chtěla podívat do Evropy, že ji kopaná ani moc nezajímala...

KRATOCHVÍLE — aneb když fotbalová horečka vrcholila. Snímek je z Gelsenkirchenu, kde jeden obchod se sportovními potřebami společně s organizačním výborem MS se postaraly o zábavu na ulici. Fotbalová branka byla zakryta sítí a byly v ní jen dva otvory, do kterých se mohl každý trefit míčem, třikrát za sebou. Komu se to podařilo, mohl si míč nechat, anebo si vybrat v obchodu fotbalovou knihu. Kopali staří i ti nejmladší, zkoušely to i slečny...

SUVENÝRŮ bylo všude dost, ale jugoslávský brankář Enver Marič šel nakupovat hned po prvním utkání. Co když už ty věci potom nebudou?

TRÁVNÍK musí být jako samet, musí snést srovnání s kobercem. Proto např. před utkáním Bulharsko—Švédsko v Düsseldorfu upravovali hrací plochu až přepečlivě.

FOTBALOVÉ knihy měly během MS velkou konjunkturu.

1. ČTVRTFINÁLOVÁ SKUPINA

NSR—CHILE 1:0 (1:0)

Západní Berlín, 14. června, 83 000 diváků, rozhodčí Babacan (Turecko).

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Cullmann, Overath (75. Hölzenbein) — Grabowski, Müller, Heynckes.

CHILE: Vallejos — Garcia, Quintano, Figueroa, Arias — Rodriguez (84. Lara), Caszely, Valdes (78. Veliz) — Ahumada, Reinoso, Paez.

Branka: 15. Breitner. Vyloučen Caszely (Chile).

NDR—AUSTRÁLIE 2:0 (0:0)

Hamburk, 14. června, 15 000 diváků, rozhodčí N'Diaye (Senegal).

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Wätzlich — Sparwasser, Irmscher, Pommerenke — Löwe (54. Hoffmann), Streich, Vogel.

AUSTRÁLIE: Reilly — Utjesenovic, Schäfer, Wilson, Curran — Richards, Mackay, Rooney, Warren — Alston, Buljevič.

Branky: 56. Curran vlastní, 69. Streich.

CHILE—NDR 1:1 (0:0)

Západní Berlín, 18. června, 30 000 diváků, rozhodčí Angonese (Itálie).

CHILE: Vallejos — Garcia, Quintano, Figueroa, Arias — Valdes (46. Yavar), Reinoso, Paez — Sociaz (65. Farias), Ahumada, Veliz.

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Wätzlich — Seguin (73. Kreische), Irmscher, Sparwasser — Hoffmann, Streich, Vogel (29. Ducke).

Branky: 60. Ahumada — 53. Hoffmann.

AUSTRÁLIE—NSR 0:3 (0:2)

Hamburk, 18. června, 50 000 diváků, rozhodčí Kemel (Egypt).

AUSTRÁLIE: Reilly — Utjesenovič, Schäfer, Wilson, Curran — Richards, Mackay, Campbell (46. Abonyi), Rooney — Alston, Buljevič (62. Ollerton).

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Cullmann (67. Wimmer), Overath — Grabowski, Müller, Heynckes (46. Hölzenbein).

Branky: 12. Overath, 35. Cullmann, 53. Müller.

AUSTRÁLIE—CHILE 0:0

Západní Berlín, 22. června, 16 000 diváků, rozhodčí Namdar (Írán).

AUSTRÁLIE: Reilly — Utjesenovič, Schäfer, Wilson, Curran (79. Williams) — Richards, Rooney, Mackay — Abonyi, Alston (66. Ollerton), Buljevič.

CHILE: Vallejos — Garcia, Quintano, Figueroa, Arias — Reinoso, Paez, Caszely — Valdes (57. Farias), Ahumada, Veliz (57. Ayvar).

Vyloučen Richards (Austrálie).

NDR—NSR 1:0 (0:0)

Hamburk, 22. června, 62 000 diváků, rozhodčí Ruiz (Uruguay).

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Wätzlich — Kurbjuweit, Lauck, Kreische, Irmscher (65. Hamann) — Sparwasser, Hoffmann.

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck (69. Höttges), Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Cullmann, Overath (70. Netzer) — Grabowski, Müller, Flohe.

Branka: 78. Sparwasser.

Skvělá hlavička Cullmannova (vpravo Rodriguez) skončila na břevně chilské branky.

BYLO TO DÍLO

Západoněmecký sporto[...] tisk se poctivě sna[...] o korektnost a slušno[...] ke všem účastníkům šampion[...] tu. S jedinou výjimkou: nik[...] nenalezl ani slůvka ocenění p[...] mužstvo NDR.

Snad i proto muselo přijít [...] hamburské vítězství podceňov[...] ného celku NDR nad týmem d[...] mácích hvězd. V zápase, v něm[...] šlo opravdu o hodně. O prve[...] ství ve skupině, o šanci mal[...] ného souboru NSR chytit kone[...] ně dech, o příležitost celku ND[...]

A to je onen moment, který rozhodl o historickém vítězství fotbalistů NDR nad týmem pořadatelů: Jürgen Sparwasser prošel lehce obranou soupeře a najednou byl sám před Maierem. Nápřah pravičky — a míč byl v síti! Vpravo sledují celou akci Cullmann, Vogts a Maier.

Nejmladší hráč týmu NDR 19letý Martin Hoffmann střílí hlavou branku do chilské sítě.

Smutn[...] primá[...] prvníh[...] vyloučenéh[...] na MS[...] ziska[...] chilsk[...] „legioná[...] z Valencie" Caszely

KOLEKTIVU

přesvědčit sebe sama, že práce dlouhých měsíců nebyla zbytečná. A především o — prestiž.

Zdecimovaný trenér Schön se po boji jen zmohl na blahopřání kolegovi Buschnerovi. Ne, ne, ne — takhle třikrát teatrálně volal v odpovědi na otázku, zda nepodcenil mužstvo NDR. Tím hůř pro domácí. Fotbalisté NDR umějí rozhodně víc než jen běhat a skákat, jak tvrdili západoněmečtí novináři. Trenér Buschner zůstal i v těchto opojivých chvílích při zemi: „Jsme nadále nejslabším semifinalistou, ale ukázali jsme, co dovede kolektiv."

Austrálie, odkojená anglickou fotbalovou školou, přijela bez šancí a ještě přišla o nejlepšího útočníka Alstona, jenž podepsal smlouvu západoberlínské Herthy. Výkon mužstva stoupal, vrcholu dosáhl na vodě při boji s Chile, ale ani na okamžik to nebyl víc než — outsider.

Chilanům připadlo hned několik primátů. Byli jedinými, kdož se dostali na šampionát nikoliv výsledkem na zeleném trávníku v kvalifikaci, ale zásahem u zeleného stolu. Jejich úvodní zápas s NSR navštívilo nejvíce diváků. Měli prvního vyloučeného v turnaji. Jejich bezpečnost zajišťoval největší počet policejních sil. A přece při zápase s Austrálií vběhlo osm studentů na hrací plochu, rozestřelo chilskou vlajku s nápisem „Chile — demokratické" a nechalo se pak odvést šikem policistů... Fotbalové Chilané nepředvedli nic než zarputilou defenzívu a bezradnost v útočných akcích. Nikomu se po nich nestýskalo...

Tohle byla jedna z mála šancí týmu NSR v utkání s NDR. Croy podběhl Overathem zahraný míč, ale minul ho i Grabowski (v bílém tričku) a tak Weise zahrál — protože míč letěl po čáře a třel se o tyč — preventivně na roh.

Jedna z mnoha horkých chvil před australskou brankou v utkání s NSR: Müllerův padáček vyhlavičkoval z brankové čáry Utjesenovič (2). Vlevo jsou Hölzenbein, Schäfter a brankář Reilly, vzadu Richards.

Kanonýr Müller přišel zkrátka: brankář NDR Croy mu v tomto okamžiku sebral míč přímo s hlavy.

Jürgen Croy byl jedním z hrdinů utkání NDR—NSR.

Obrazový týdeník

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI

VYDÁVÁ ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV

V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

Šéfredaktor: OLDŘICH ŽURMAN ● Zástupce šéfredaktora: Jiří Pechr ● Sekretář redakce: Václav Folprecht ● Grafická úprava: Karel Cmíral, Jiří Matušinský a Vladimír Wimmer ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1 (pošt. schránka 596). Telefony: centrála 665-51.

TISKNE POLYGRAFIA n. p. závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1040.

INZERCI přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství OLYMPIA 115 88 Praha 1, Klimentská 1, tel. 665-51 linka 29.

VÝHRADNÍM DISTRIBUTOREM časopisu je Poštovní novinová služba. O předplatném informuje a objednávky přijímá každý poštovní úřad a poštovní doručovatelé. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Praha 1, Jindřišská 14.

Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí.

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 19. července 1974.

PRO ČTYŘI ČTVRTÉ A POSLEDNÍ

Rekord mexického brankáře Carbajala, podílejícího se na pěti mistrovstvích světa, zůstane ještě dlouho nepřekonán. Už proto, že tento obdivuhodný výkon představuje ve skutečnosti nejen dvacet let vrcholné formy, ale také dvě desetiletí střídmého, asketického života. A — přiznejme — i notné dávky štěstí být v mužstvu, které si čtyřikrát po sobě zajistí účast ve finalových bojích posledních šestnácti týmů světa.

Mezi 351 účastníky MS 1974 — Haiti přijelo jen s 21 hráči — jsme zaregistrovali pouze čtyři fotbalisty absolvující čtvrtý šampionát: Italové Gianni Rivera a Enrico Albertosi, Bulhar Dobromir Žečev a Uruguayec Luis Cubilla.

Jak naznačil průběh zápasů, pro všechny to byl i šampionát závěrečný. Ne všem už totiž vystačily síly na tvrdý sled neúprosných bojů, poněvadž věk neošidíš mladistvým vzezřením ani junáckým zápalem. Leta si zkrátka vždycky vyžádají své...

GIANNI RIVERA

DOBROMIR ŽEČEV

LUIS CUBILLA

ENRICO ALBERTOSI

GIANNI RIVERA (30), dlouholetá hvězda AC Milán, dosáhl prakticky všeho, čeho může špičkový hráč dosáhnout s výjimkou jediného: nebylo mu dopřáno pomoci Itálii ke třetímu titulu mistra světa. Byl nejlepším fotbalistou Evropy. S týmem AC Milán vyhrál třikrát PMEZ a jednou i Světový pohár. Byl oporou Itálie, která byla mistrem Evropy 1968. V roce 1970 málem zavinil pád F. Valcareggiho, který dával v Mexiku přednost Riverovu sokovi z Interu, Mazzolovi. Letos pustil Valcareggi oba tyto kohouty na jedno smetiště a v zápase s Argentinou mu nezbylo, než Riveru, nejslabšího ze všech dvaadvaceti na hřišti, poslat po hodině na lavičku náhradníků. Někdejší velkohvězda fotbalového nebe je stále častěji zastiňována hvězdou filmového plátna Lisou Gastoniovou, pravidelně vídanou v Riverově společnosti.

ENRICO ALBERTOSI (35), brankář italského reprezentačního celku, už vlastně přijel do NSR jako předurčený náhradník. Nikdo totiž nepochyboval o tom, že jedničkou bude Zoff. Dnes je sice ještě oporou US Cagliari, ale všeobecně se soudí, že byl na MS povolán jen díky osobnímu přátelství s Valcareggim, často navštěvujícím Albertosiho a jeho rodinu (2 dcery), na Sicílii. Italský tisk označil Albertosiho účast za „čestnou záležitost".

DOBROMIR ŽEČEV (31), obránce a kapitán Spartaku Levski Sofia, je fotbalistou posledního okamžiku. Vždy byl zařazen do mužstva pro mistrovství světa až na poslední chvíli. Nejinak tomu bylo letos, kdy Zečev nejen že nesehrál ani jediné přípravné utkání, ale nebyl dokonce ani v širším reprezentačním výběru. Přesto nebylo na konec o jeho nominaci nejmenších pochyb. Když v úvodním zápase proti Švédsku nenastoupil pro zranění z tréninku, citelně bulharskému celku chyběl. Jediný ze čtyř dnes vzpomínaných ještě odvedl plné výkonnostní penzum. Ale za čtyři roky už bude i tento znamenitý hráč posledních chvil trochu starý...

LUIS CUBILLA (34), křídelní útočník Nacionalu Montevideo, byl původně z disciplinárních důvodů vyřazen z reprezentace. Po provinění dalších hráčů však byl přijat na milost a posléze cestoval do Evropy. Na tu ostatně nemá nejlepší vzpomínky: v dresu CF Barcelona kdysi převážně jen zahříval lavičku náhradníků a při první příležitosti se vrátil do vlasti. Ještě v Mexiku platil svými driblérskými dovednostmi těsně při lajně, ale v NSR, kde ho trenér nasadil v prvním zápase na hrot útoku, už totálně selhal. Nejlepší fotbalové časy tohoto obtloustlého míčového žongléra patří už jen minulosti.

MALÝ PRŮLOM DO TRADICE

Fotbal pochází z Anglie a to znamená, že je v zakletí tradic. Že by například mnozí ještě dnes rádi viděli, kdyby se nastupovalo k mezistátním utkáním se skutečnou reprezentační čapkou, jako tomu bývalo před osmdesáti i více lety. Ne náhodou dostává ještě dnes každý anglický fotbalista po mezistátním zápase aspoň symbolickou čapku. Prostě — tradice.

Jsou věci, při nichž ulpívání na starém ani tolik nevadí. Jsou však případy, kdy by kopaná potřebovala poněkud čerstvější vzduch do plachet. Jak dlouho se už například hovoří o nutné korekci pravidel, aspoň o nejnutnější úpravě pravidla o postavení mimo hru nebo aspoň o zákazu stavění zdi při trestných kopech. Ale zřejmě se bude ještě delší čas jen a jen hovořit a meditovat.

Na tomto mistrovství jsme byli překvapeni zatím jedinou novinkou: úborem rozhodčích. My starší si ještě pamatujeme fotbalové rozhodčí, kterak běhali po hřišti v civilních oblecích. Vytáhlý Belgičan Langenus, kdysi jakýsi „dvorní rozhodčí" československé reprezentační jedenáctky, se provždy spokojil s tím, že řídil zápasy sice ve stulpnách, ale v jezdeckých kalhotách a anglicky střiženém saku. Později dostali rozhodčí černé košile a o mnoho let později i šortky. Zvykli jsme si jim proto říkat muži v černém.

A najednou tady, v Dortmundu, při zápase Skotska a Zaire přivedl jedenáctky na hřiště sedmačtyřicetiletý západoněmecký rozhodčí Schulenburg ve zbrusu nové výstroji vínově červené barvy. Aby se lépe odlišil od tmavě modrých až skoro černých skotských dresů. Ve stejném oblečení vyrukoval pak také krátkozraký Holanďan van Gemert při boji Skotů s Brazilci. Jenže výkon si pokazil tím, že zapomněl v hotelu své brýle.

Sudí Schulenburg po své premiéře v tomto odění vysvětloval, že v Anglii se už takto oblékají rozhodčí delší dobu. Zejména tehdy, hraje-li se v mlze. Dodal ovšem, že toto odění, objednané speciálně pro mistrovství světa, je z umělých vláken, jež svou neprodyšností ztrpčují rozhodčím život.

Málo radosti ze života měl asi turecký rozhodčí Babacan, když se dozvěděl, že jeho byt neznámý lupič vykradl v době, kdy řídil úvodní zápas šampionátu. Manželka s dcerou jely ke známým sledovat televizní přenos a zloděj v takto nabídnutém čase nenechal v bytě cihlu na cihle.

Ale tohle už nepatří do fotbalových tradic.

KÁVA, PLAVKY, KOPANÁ

Ne, nechtěl bych být majitelem brazilské rozhlasové koncese a poslouchat přenosy z mistrovství světa v kopané. Aspoň ne v té podobě, jak je připravovala smečka reportérů na stadiónech v NSR. Seděl jsem pod jejich pracovištěm při utkání Zaire—Brazílie. A ujišťuji vás, že hřmot letitého Antonova, spojujícího Sofii s Varnou, na jehož palubě jsem loni letěl na olympijský kongres, mi připadal proti tomuto řádění jako dětská ukolébavka. A to jsme měli ještě to štěstí, že většina brazilských komentátorů pracovala v zasklených kojích.

Pozoroval jsem pár, který mi byl nejblíže, protože jsem se stejně nemohl soustředit na nic jiného. Myslím, že hluk obou rušil i hráče na hrací ploše, ač reportéři seděli tak vysoko, že se mohli rukama dotknout střechy tribuny.

Oba se sluchátky na uších, s cigaretami v rukách... jen tak v košilích, ač v ten podvečer nebylo žádné teplo. Na stolcích obrovské láhve coca-coly a pár písemných poznámek.

Ten jeden začal reportáž, pak mu ten druhý vytrhl mikrofon a vyřvával do něj brazilskou hymnu. Zatleskal si, ač jsem usoudil, že jeho bas byl spíše hlučný než melodický.

Začal zápas a slovo měl ten komornější z nich. Připomínal mi Standu Sigmunda, hraje-li se poslední minuta zápasu se Sovětským svazem, my vedeme o branku a sovětští hokejisté útočí. Jenže Standovi v podobných chvílích nikdo neskáče do řeči. Tady, když byl ten jeden v nejlepším, zmocnil se mikrofonu basista a už hulákal do éteru, že nejlepší kávu praží a prodává firma ta a ta. Když padl první gól, měli to Brazilci, pravda, z první ruky, ale jméno střelce se dozvěděli až poté, co basista informoval posluchače o tom, které plavky jsou nejlepší.

A tak to šlo celých devadesát minut. A při příštím zápase zas znovu.

Zřejmě se na věci nic nezmění, dokud bude žít v Brazílii poslední fotbalista a poslední rozhlasový koncesionář.

Tomu bych nechal postavit pomník.

2. ČTVRTFINÁLOVÁ SKUPINA

BRAZÍLIE—JUGOSLÁVIE 0:0

Frankfurt n. M., 13. června, 58 000 diváků, rozhodčí Scheurer (Švýcarsko).

BRAZÍLIE: Leao — Nelinho, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Leivinha, Piazza, Rivelino, Paulo Cesar Lima — Jairzinho, Valdomiro.

JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Mužinič, Katalinski, Hadžiabdič — Bogičevič, Oblak, Acimovič — Petkovič, Šurjak, Džajič.

ZAIRE—SKOTSKO 0:2 (0:2)

Dortmund, 14. června, 30 000 diváků, rozhodčí Schulenburg (NSR).

ZAIRE: Kazadi — Mwepu, Mukombo, Bwanga, Lobilo — Kilasu, Mayanga (68. Kembo), Mana — N'daya, Kidumu, Kakoko.

SKOTSKO: Harvey — Jardine, Holton, Blackley, McGrain — Bremner, Dalglish (75. Hutchinson), Hay — Lorimer, Law, Jordan.

Branky: 25. Lorimer, 33. Jordan.

SKOTSKO—BRAZÍLIE 0:0

Frankfurt n. M., 18. června, 40 000 diváků, rozhodčí Gemert (Holandsko).

SKOTSKO: Harvey — Jardine, Holton, Buchan, McGrain — Bremner, Dalglish, Hay — Morgan, Jordan, Lorimer.

BRAZÍLIE: Leao — Nelinho, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Levinha (65. Paulo Cesar Carpegiani), Piazza, Rivelino — Jairzinho, Mirandinha, Paulo Cesar Lima.

JUGOSLÁVIE—ZAIRE 9:0 (5:0)

Gelsenkirchen, 18. června, 10 000 diváků, rozhodčí Delgado (Kolumbie).

JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Katalinski, Bogičevič, Hadžiabdič — Acimovič, Oblak, Šurjak — Petkovič, Bajevič, Džajič.

ZAIRE: Kazadi (46. Tubilandu) — Mwepu, Mukombo, Bwanga, Lobilo — Kilasu, N'daya, Mana — Kembo, Kidumu, Kakoko (46. Mayanga).

Branky: 7. 20. a 70. Bajevič, 13. Džajič, 18. Šurjak, 20. Katalinski, 34. Bogičevič, 60. Oblak, 62. Petkovič. Vyloučen N'daya (Zaire).

ZAIRE—BRAZÍLIE 0:3 (0:1)

Gelsenkirchen, 22. června, 37 000 diváků, rozhodčí Rainea (Rumunsko).

ZAIRE: Kazadi — Mwepu, Mukombo, Bwanga, Lobilo — Kibonge, Tshinabu (80. Kembo), Mana — Ntumba, Kidumu (61. Kilasu), Mayanga.

BRAZÍLIE: Leao — Nelinho, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Piazza (60. Mirandinha), Rivelino, Paulo Cesar Carpegiani — Jairzinho, Leivinha (12. Valdomiro), Edu.

Branky: 14. Jairzinho, 67. Rivelino, 79. Valdomiro.

SKOTSKO—JUGOSLÁVIE 1:1 (0:0)

Frankfurt n. M., 22. června, 62 000 diváků, rozhodčí Archundia (Mexiko).

SKOTSKO: Harvey — Jardine, Holton, Buchan, McGrain — Bremner, Dalglish (65. Hutchinson), Morgan, Hay — Lorimer, Jordan.

JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Katalinski, Bogičevič, Hadžiabdič — Acimovič, Oblak, Šurjak — Petkovič, Bajevič (70. Karasi), Džajič.

Branky: 87. Jordan — 80. Karasi.

MISTŘI SVĚTA

Jen skóre rozhodovalo o postupu ze druhé skupiny. A také štěstí. Jugoslávci nechali utéct brazilské fotbalisty z hrobníkovy lopaty už v úvodním zápase. Pak sice rozdrtili Zaire, ale při očekávaném vítězství Brazílie nad nezkušenými africkými snaživci si nesměli dovolit méně než remízu v posledním zápase se Skotskem. Vyšlo jim to.

Na štítě tedy zůstali Skotové, aniž prohráli jediné utkání. Opravdu hodně smůly. Zvlášť, když si připomeneme, s jakým bojovým nasazením zachraňovala tato jedenáctka pošramocenou reputaci kopané britských ostrovů. Byl to nejbojovnější celek celé kvalifikace.

Spolu s nimi balili zavazadla i Zairčané. S nepřekonatelným odporem a zklamáním, ale o několik dnů později, než se k tomu sami rozhodovali. Chtěli odletět už po katastrofě, prohře s Jugoslávií. Překvapili jen v zápase se Skotskem. Dokud jim ještě stačily síly. Pak už se jen a jen bránili. Zoufale a nedobře, protože obrana je cizí jejich letoře, ubírá z jejich individuální techniky, brzdí vrozenou rychlost a hravost.

Brazílie si zajistila postup v hodině dvanácté, deset minut před koncem zápasu se Zaire. Potřebovala 193 minut hry ke vstřelení první branky. Tu třetí a rozhodující jí daroval africký brankář, když nechal

Brazilský brankář Leao neobdržel ve skupině ani jednu branku. V tomto okamžiku likviduje za asistence Piazzy (5) nájezd rtuťovitého Skota Bremnera (4). Vzadu přihlížejí Dalglish, Nelinho a Luiz Pereira.

Akrobatický zákrok jugoslávského brankáře Mariče před dotírajícím Brazilcem Jairzinhem v zahajovacím utkání šampionátu. Vlevo přihlíží Katalinski.

Pouze v jediném zápase skupiny dostal příležitost Brazilec Edu, ale střelecky se neprosadil. Na snímku uniká Mwepuovi (vlevo) a Lobilovi.

BEZ LESKU

proklouznout míč mezi tělem a levou brankovou tyčí. Jugoslávie působila v této skupině fotbalově nejsilněji, bojovností dominovali Skotové. Co říci o Brazílii? Zůstala bez lesku. Pomalá v přechodu z obrany, nenápaditá, defenzívní až úzkostlivá. I proti Zaire, kdy museli Brazilci vstřelit aspoň tři branky, nechávali vpředu jen osamoceného Jairzinha. Teprve ve druhé půli přidali, ale znovu nezazářili. Zagalo tvrdil, že jeho mužstvo má na víc. Nespřesvědčil mne však v mém poněkud krutém, ale pravděpodobně správném názoru, že letošní jedenáctka — s tím, co ukázala — by mohla mistrům světa 1970 nosit jen zavazadla.

JUGOSLAWIEN - ZAIRE 9-0
1-0 BAJEVIC,19 8-0 NR 7
2-0 DZAJIC,11 9-0 NR19
3-0 SURJAK,9
4-0 KATALINSKI,15
5-0 BAJEVIC,19
6-0 BOGICEVIC,6
7-0 OBLAK,8

Už v 7. minutě utkání Jugoslávie—Zaire otevřel skóre Bajevič hlavou. Jak štědrý byl jugoslávský brankostroj, ukazuje světelná tabule po skončení zápasu. Byl to rekordní výsledek MS.

Marič v pádu zachraňuje situaci před dotírajícím Skotem Jordanem, kterého se snaží rukou přidržet Bogičevič.

Celkem osm zairských hráčů včetně brankáře Kazadiho čeká, jak dopadne další nápor Skotů. V klubku hráčů poznáváme Lobila, Kilasua, Mukomba, Kazadiho a Mwepua. Vpředu s dvojkou obránce Skotů Jardine. Snímek jen dokumentuje hru Afričanů ...

3. ČTVRTFINÁLOVÁ SKUPINA

ŠVÉDSKO—BULHARSKO 0:0

Düsseldorf, 15. června, 25 000 diváků, rozhodčí Nunez (Peru).

ŠVÉDSKO: Hellström — Olsson, Karlsson, Larsson, Andersson — Grahn, Kindvall (71. Magnusson), Tapper — Torstensson, Sanberg, Edström.

BULHARSKO: Goranov — M. Vasilev, Ivkov, Penev, Veličkov — Kolev, Bonev, Nikodimov — Vojnov (71. Michajlov), Panov (73. Z. Vasilev), Aldžov.

URUGUAY—HOLANDSKO 0:2 (0:1)

Hannover, 15. června, 60 000 diváků, rozhodčí Palotai (Maďarsko).

URUGUAY: Mazurkiewicz — Jauregui, Masnik, Forlan, Pavoni — Castillo, Esparrago, Rocha, Mantegazza — Cubilla (64. Milar), Morena.

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens, van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink.

Branky: 8. a 87. Rep. Vyloučen Castillo (Uruguay).

BULHARSKO—URUGUAY 1:1 (0:0)

Hannover, 19. června, 10 000 diváků, rozhodčí Taylor (Anglie).

BULHARSKO: Goranov — Vasilev, Ivkov, Penev, Veličkov — Kolev, Bonev, Nikodimov (63. Michajlov) — Vojnov, Panov, Denev.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Jauregui, Garisto (71. Masnik), Forlan, Pavoni — Esparrago, Mantegazza (58. Cardaccio), Rocha — Milar, Morena, Corbo.

Branky: 75. Bonev — 87. Pavoni.

HOLANDSKO—ŠVÉDSKO 0:0

Dortmund, 19. června, 54 000 diváků, rozhodčí Winseman (Kanada).

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens, van Hanegem (73. de Jong) — Rep, Cruyff, Keizer.

ŠVÉDSKO: Hellström — Olsson (74. Grip), Nordquist, Karlsson, Larsson, Andersson — Grahn, Eiderstedt, Tapper (61. Persson) — Edström, Sandberg.

BULHARSKO—HOLANDSKO 1:4 (0:2)

Dortmud, 23. června, 58 000 diváků, rozhodčí Boškovič (Austrálie).

BULHARSKO: Stajkov — Vasilev, Ivkov, Penev, Veličkov — Kolev, Bonev, Stojanov — Vojnov, Panov, Denev.

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens (78. de Jong), van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink.

Branky: 5. a 45. Neeskens obě z penalty, 71. Rep, 87. de Jong — 78. Krol vlastní.

ŠVÉDSKO—URUGUAY 3:0 (0:0)

Düsseldorf, 23. června, 20 000 diváků, rozhodčí Linemayer (Rakousko).

ŠVÉDSKO: Hellström — Andersson, Karlsson, Nordquist, Grip — Grahn, Larsson (77. Torstensson), Kindvall — Magnusson (62. Ahlström), Edström, Sandberg.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Jauregui, Garisto, Forlan, Pavoni — Esparrago, Mantegazza, Rocha — Milar, Morena, Corbo.

Branky: 46. a 78. Edström, 74. Sandberg.

TRPASLÍK MEZI OBRY

Bulhar Bonev i přes nebezpečí, hrozící jeho hlavě kopačkou Uruguayce Forlana, překonává Mazurkiewicze.

Robert Rensenbrink, levé křídlo Holanďanů, jinak ovšem hráč belgického Anderlechtu, dostal přednost před zku-šenějších Keizerem.

Zcela otevřený karetní list zůstal ve třetí skupině, v níž mělo každé mužstvo do posledního kola maršálskou hůl v torně. Všichni mohli postoupit a všichni také balit kufry.

Od postupujících Holanďanů se nečekalo ani více ani méně. Výborně připravený tým, produkující nejmodernější nátlakovou hru, selhal jen v zápase se Švédskem. Chybné bylo zařazení Keizera, ale mnohem spíše rozhodla těsná osobní obrana Seveřanů. Jen Cruyff měl volné pole. Trenér Ericsson: „Toho stejně jediný hráč neuhlídá a naopak — on sám nás neporazi..." Chytré a pravdivé.

Švédové, příslušníci kasty fotbalových trpaslíků, se probojovali mezi velikány. Měli namále v zápase s Bulharskem, získali si sympatie odporem proti Holanďanům, ale šance jim vzešla teprve po 225 minutách hry, kdy skvělý Edström poslal poprvé míč za Mazurkiewiczova záda. Dobře fyzicky připraveni, perfektní v obraně, skvělí v rychlých protiútocích, s vynikajícím Grahnem a přemýšlivým trenérem Ericssonem, jenž uměl skloubit legionáře s mladými talenty. Vyhmátl to pravé, i když mu Kindvall „zavraždil" proti Uruguaycům hrozné šance...

Bulhaři odcestovali zase bez vítězství. Od roku 1962 nevyhráli na MS ani jediný zápas. Byli lepší v boji se Švédskem, chybou brankáře přišli o bod s Uruguayí (čtyři minuty před koncem), pak už by bývali museli porazit Holandsko. Příliš těžké sousto. Škoda, že Bulhaři sebou nepřivezli aspoň jediného střelce. Uruguay, s nejkratšími možnými přihrávkami, vysokou individuální, ale samoúčelnou technikou. Bez důrazu, ale nikoliv bez záludnosti a hlavně — absolutně bez střelců. Jen Milar udivoval kanonádou z dálky, připomínající éru Koškovu. Chyběla mu ovšem přesnost tohoto legendárního střelce. To, co hrála Uruguay, je fotbal mrtvé minulosti.

Johnny Rep, střelec holandského týmu, v úspěšném hlavičkovém souboji s obráncem Uruguaye Jaureguim, otevírá skóre zápasu. Zdvižené prsty po utkání ukazují, kolikrát byl střelecky úspěšný.

Švéd Edström v hlavičkovém souboji se strážcem uruguayské branky Mazurkiewiczem. Devítku má Kindvall, osmičku Esparrago.

Bonev sportovně nadskakuje, aby nezranil ležícího švédského brankáře Hellströma.

◄ První dvě penalty na světovém šampionátu prováděl Holanďan Neeskens v utkání s Bulharskem. V obou případech byl brankář Stajkov bezmocný.

BRANKO OBLAK

(27 let), z týmu Hajduk Split. Hráč, který byl nejsvětlejším zjevem týmu Jugoslávie, rychlý a inteligentní. Měl smůlu, že v závěrečných zápasech pro zranění nehrál.

BILLY BREMNER

(32 let), kapitán Skotska a týmu Leeds United. V Anglii mu říkají „Hořící míč", Pelé ho nazval „Malým velkým kapitánem". Muž, který dokáže strhnout spoluhráče k maximálnímu výkonu (vpravo nahoře).

CHRISTO BONEV

(27), kapitán Bulharska a Lokomotivu Plovdiv. Dirigent hry bulharského týmu, hráč který se pohybuje po celé ploše hřiště a navíc ještě střílí branky.

KAZIMIERZ DEYNA

(27), kapitán Polska a varšavské Legie, kde trénuje pod vedením Jaroslava Vejvody. Dirigent svého týmu, bezesporu jedna z největších postav šampionátu.

JOHAN CRUYFF

(27), kapitán Holandska, dnes hráč CF Barcelona. Dvojnásobný majitel Zlatého míče, třikrát pomohl Ajaxu získat Pohár mistrů a jednou Světový pohár. Fotbalista se všemi pěti „p".

JÜRGEN SPARWASSER

(26), fotbalista mistrovského týmu NDR I. FC Magdeburg. Obávaný kanonýr. Jistota, s jakou proměnil šanci ve vítěznou branku v utkání s NSR, byla úctyhodná.

4. ČTVRTFINÁLOVÁ SKUPINA

POLSKO—ARGENTINA 3:2 (2:0)

Stuttgart, 15. června, 30 000 diváků, rozhodčí Thomas (Wales).

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak, Deyna, Masczyk — Lato, Szarmach (72. Domarski), Gadocha (83. Cmikiewicz).

ARGENTINA: Carnevali — Wolff, Perfumo, Heredia, Sa — Bargas, (69. Telch), Brindisi (46. Houseman), Babington, Balbuena — Ayala, Kempes.

Branky: 5. a 63. Lato, 8. Szarmach — 62. Heredia, 67. Babington.

ITÁLIE—HAITI 3:1 (0:0)

Mnichov, 15. června, 60 000 diváků, rozhodčí Llobregat (Venezuela).

ITÁLIE: Zoff — Spinosi, Morini, Burgnich, Facchetti — Benetti, Capello, Rivera — Mazzola-Chinaglia (69. Anastasi), Riva.

HAITI: Francillon — Bayonne, Nazaire, Jean Joseph, Auguste — Francois, Vorbe, Desir — Antoine, Saint-Vil (46. Bartholemy), Sanon.

Branky: 52, Rivera, 65. Benetti, 77. Anastasi — 46. Sanon.

Pozitivní nález antidopingové zkoušky u Jeana Josepha (Haiti) — diskvalifikován do konce šampionátu.

HAITI—POLSKO 0:7 (0:5)

Mnichov, 19. června, 20 000 diváků, rozhodčí Suppiah (Singapúr).

HAITI: Francillon — Auguste, Bayonne, Nazaire, Andre — Francois, Vorbe, Desir — Antoine, Saint-Vil, Sanon.

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak, Deyna, Masczyk — Lato, Szarmach, Gadocha.

Branky: 30., 35. a 54. Szarmach, 16. a 87. Lato, 18. Deyna, 32. Gorgoň.

ARGENTINA—ITÁLIE 1:1 (1:1)

Stuttgart, 19. června, 50 000 diváků, rozhodčí Kazakov (SSSR).

ARGENTINA: Carnevali — Wolff (62. Glaira), Perfumo, Heredia, Sa — Babington, Telch, Houseman — Ayala, Yazalde (78. Chazarreta), Kempes.

ITÁLIE: Zoff — Spinosi, Morini (65. Wilson), Burgnich, Facchetti — Mazzola, Benetti, Capello, Rivera (65. Causio) — Anastasi, Riva.

Branky: 20. Houseman — 35. Perfumo vlastní.

ARGENTINA—HAITI 4:1 (2:0)

Mnichov, 23. června, 17 000 diváků, rozhodčí Ibanez (Španělsko).

ARGENTINA: Carnevali — Wolff, Perfumo, Heredia, Sa — Babington, Telch, Houseman (59. Brindisi) — Ayala, Yazalde, Kempes (57. Balbuena).

HAITI: Francillon — Ducoste, Bayonne, Nazaire (25. M. Leandre), Louis — Vorbe, Desir, Saint-Vil (54. F. Leandre) — Antoine, Racing, Sanon.

Branky: 14. a 66. Yazalde, 17. Houseman, 58. Ayala — 63. Sanon.

POLSKO—ITÁLIE 2:1 (2:0)

Stuttgart, 23. června, 70 000 diváků, rozhodčí Weiland (NSR).

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak, Deyna, Masczyk — Lato, Szarmach (77. Cmikiewicz), Gadocha.

ITÁLIE: Zoff — Spinosi, Morini, Burgnich, Facchetti — Mazzola, Benetti, Causio, Capello — Chinaglia (46. Boninseqna), Anastasi.

Branky: 39. Szarmach, 45. Deyna — 86. Capello.

V tomto okamžiku ještě svítila vicemistrům světa naděje na postup. Za stavu 1:0 pro Argentinu atakoval před argentinskou brankou Benetti stopera Perfuma (14) a ten poslal míč za Carnevaliho záda, do vlastní branky! Ale na to, aby Italové vstřelili vítěznou branku, na to už jejich umění a síly nestačily...

Branka, která rozhodla o postupu Argentinců. Hector Yazalde, sedící na zemi se dokázal orientovat a stačil ještě počtvrté překonat haitského brankáře Francillona.

...ejlepší střelec kvalifikačních skupin Andrzej Szarmach pře-...nává hlavou brankáře Francillona z Haiti.

VICEMISTR ! V PROPADLIŠTI

Hlavní senzace se zrodila na samém jihu pořádající země. Na stadiónech v Mnichově a Stuttgartu prošel olympijský vítěz — tým Polska — jako jediný beze ztráty bodu. A naopak finalista z Mexika, jeden z nejžhavějších favoritů — squadra azzura — se vracela do vlasti.

Polské vlajce dominuje orlice s rozevlátými křídly. A byla to křídla polského útoku, která přinesla něco nového do letošního šampionátu. Osvěžení, ozdravění hry. Z bleskových akcí Lata a Gadochy přicházelo v každé hře rozhodnutí. Připočteme-li k tomu Deynu ve středu pole, obranu v čele s brankářem Tomaszewským nepochopíme, proč odborníci ještě ani po dvou zápasech nedávali Polákům mnoho naději.

Argentinci zachraňovali prestiž jihoamerické kopané. Ještě ne tak kolektivní jako Brazilci v Mexiku, ale přece jen tým, jehož hvězdy Ayala, Houseman, Perfumo i další se rády přizpůsobovaly celku. Nehráli tak tvrdě jako v minulosti a bleskový nástup Poláků je definitivně vytáhl z obranné ulity. Museli útočit, dávat branky, jestliže chtěli postoupit. Argentinci to dokázali.

Na rozdíl od Itálie, stojící tak vysoko na trhu londýnských bookmakerů. Její opatrnický, úpadkový fotbal už nemá místo na světovém výsluní. Valcareggi doplatil na svou věrnost k těm, s nimiž slavil úspěchy v Mexiku. V duchu pštrosí politiky rozhodl dlouholetý spor zda Rivera či Mazzola tím, že postavil oba. A jeho miláček Gianni sehhal tolik, že musel být v zápase s Argentinou vystřídán. I Zoff už teď zase ví, jak sviští míč v napnuté síti fotbalové branky . . .

Haiti tu bylo jen čtvrtým do počtu. Po dopingové aféře Josepha ztratila jeho obrana kompaktnost a zůstali už jen dva fotbalisté mezinárodního formátu: brankář Francillon a útočník Sanon. V zemích Střední Ameriky mají, zdá se, ještě co dohánět.

Gadocha a Szarmach (zleva za nimi Facchetti) proklouzli italskou obranou jako úhoři a brankář Zoff měl hodně práce. Na štěstí letěla Szarmachova bomba těsně vedle tyče do zámezí . . .

Heredia a uhýbající Gorgoň; jak se vůbec k sobě stopeři obou týmů dostali?

◀ Riva a Mazzola v obklopení hráčů Haiti. Dvaapadesát minut trvalo favorizovaným Italům, než dali černým fotbalistům branku . . .

BALÓNY z VĚZENÍ

Míče, které letěly po trávnících západoněmeckých stadiónů a svištěly mezi tyčemi branek, byly dodány ze Španělska. Přestože nesly značku „Made in France". Vyráběly se totiž v malém městečku Caspe na poloviční cestě mezi Zaragozou a Tarragonou na pravém břehu řeky Ebro ve španělsko-francouzské kooprodukci. Francouzi dodávali kůži, Španělé práci.

Fotbalový míč, nemyslete si, to je kousek pořádné řemeslnické práce. Zvláště míč, s nímž se hraje mistrovství světa. Potřebuje především kvalitní hovězí kůži, pokud možno na jediný míč kůži z jediného kusu zvířete, neboť jen tak prý se zajistí kulatost balónu. Ještě dříve, než se materiál chromuje, máčí se kůže dlouhé hodiny a vypíná tak, až zní jako bubínek.

Moderní stroje potom vykrojí šest dílků — moderní míče jsou totiž šestidílné — a pak přichází vlastní rukodělná práce. Míč se šije ručně a odborníci stanovili normu — pět hodin na jeden balón. Jeden steh musí být jako druhý.

Připomeňme při této příležitosti, že míče prý šili trestanci, odpykávající si své tresty v caspeském vězení. I tohle je typické pro frankistické Španělsko ...

Výchozí kontrola sleduje, měří a váží každý míč. Nejsou povoleny ani gramové či milimetrové diference. Pořadatelé odebrali 400 kusů. Další si koupili Francouzi a — Američané.

V Caspe je několik výroben míčů. Kromě tradičních kožených se vyrábějí také z umělých hmot, po nichž je ve světě stále větší poptávka. Ale zkušení fotbalisté tvrdí, že není nad dobrý kožený balón. A mají asi pravdu. Angličané jdou dokonce ještě dále a odmítají moderní šestidílné míče. Žádají balóny sešité z osmnácti dílů a zásadně jednobarevné. Buď žluté nebo bílé. Jak káže jejich úcta ke všemu tradičnímu. Španělé mohou vyhovět. Žalářů a trestanců mají dost ...

BALET

Západoněmecká televize věnovala mistrovství světa v kopané bezpočet hodin. Diváci zpravidla mohli sledovat denně dva přímé přenosy a kromě toho pozdě večer ještě zkratku všech zápasů včetně všech vstřelených branek. V televizních studiích zasedali věhlasní trenéři a vysloužilí fotbalisté, kteří z místa odpovídali na telefonické dotazy diváků, komentovali záznamy zápasů a tipovali příští boje. Druhý den dopoledne se to všechno zpravidla opakovalo. Prostě, televize plná kopané.

Nechci a také nebudu hodnotit, jak se televizním pracovníkům zdařily jejich záměry. Jen bych chtěl postihnout jeden nápad, jenž byl vskutku nápadem. Říkalo se mu — balet. Byl to šikovný sestřih několika herních situací, vysílaný na obrazovku jednak zpomaleně, jednak zastavovaně a jednak vráceně. Takže třeba tvrdý souboj Müllera s Kreischem, dlouhovlasého Ayaly s Facchettim, ale také Sparwasser objímaný svými spoluhráči, se tu náhle představovali v jiné, opravdu tak trochu baletní roli. Zvláště když všechny situace byly zasazeny do tradičního hudebního doprovodu, ne nepodobného hudbě mexických pouličních zpěváků a muzikantů.

Tenhle balet se tedy povedl. Vždycky znovu roztančil už skomírající a fotbalem vysušenou pozornost. Před začátkem semifinálových bojů dokonce mnozí kolegové z povolání říkali, že tenhle televizní doplněk je skutečnou oázou uprostřed té šedi a fotbalové opatrnosti zaplavující světový šampionát.

VTEŘINY, MINUTY, ŽIVOTY

Stalo se, že oficiální autobus — celý zelený s velkým nápisem Presse —, který nás dopravoval k jednomu utkání na překrásném gelsenkirchenském stadiónu, porazil neopatrného chodce. Jezdívali jsme totiž zkratkou vyloučenou pro normální automobilový provoz, a proto nás vždycky vodil policista na motocyklu. I stalo se, že pěší, nezvyklý na to, že by tudy někdo jezdil, nereagoval na výstražné znamení a byl zasažen do hlavy. V autobuse to jen třesklo. Řidič ihned zastavil, ale spojka velela: „Vpřed! Tohle není vaše starost, od toho zde jsou jiní. Naší povinností je být na vteřinu přesně na místě."

Na vteřinu přesně. Ano, na ty vteřiny to všechno klapalo a někdy zase, jako třeba před zahájením ve Frankfurtu, všechno zcela selhalo. Na dlouhé hodiny. Fakt je, že šampionát má svůj přesný řád, že litery tohoto řádu naplňují svou činností lidé, a ti bývají jak známo, přece jen různí.

Tak tedy novinářské autobusy. Byly milé, pokud měl člověk čas. Když ho neměl, nemohl se zlobit, že autobus nepočkal ani těch pár vteřin potřebných k dokončení telefonického rozhovoru s redakcí někde v Africe či Latinské Americe, nebo třeba jen v Hamburku. Před každým zápasem musel být k dispozici přesný počet míčů. Ani o jediný více či méně. Mužstva musela být nejpozději 60 minut před zápasem v šatnách. Sestava musela být známa 35 minut před výkopem. Na vteřinu přesně. Na hrací ploše směl být jen předem stanovený počet fotografů, nosičů míčů, ale také náhradníků a funkcionářů FIFA.

Letos hodně pomohly tabule s čísly hráčů, kteří měli být vystřídáni. Odpadlo to věčné taktizování, dohadování a zdržování hry. Bylo, docela samozřejmě, předem určeno, který z činovníků FIFA je odpovědný za vytahování čísel.

Přesně čtvrt hodiny před zahájením vpochodovala na hrací plochu policejní hudba a připravila se k přednesu hymen. Pak se objevila zase v poločase, už ne celá v šedém, v oficiálním — ale v bílých kabátech. Rozhodčí přivedli mužstva na hřiště 10 minut před výkopem. Na vteřinu přesně.

Všechno mělo svůj časový řád a rozvrh. Za všechno odpovídali — lidé. V civilu i v uniformách. Těch druhých bylo podstatně více, protože pořadatelé slíbili zajistit bezpečnost všech a chtěli v tomto punktu splnit slovo stejně jako je plnili v případě odjezdu a příjezdu novinářských autobusů.

Všechno klapalo. Jen mi vadila ta strohost, chladnost. Dodnes například nevím, jak to dopadlo s tím člověkem, kterého porazil náš autobus. Nepřišla totiž žádná směrnice, že bychom měli být my, poctivě vylekaní a vyděšení, informováni.

NEPŘEKONATELNÝ?

Více než tisíc minut uchránil branku Juventusu od pohromy. Pak přišla třetí minuta loňského finále PMEZ v Bělehradě a Holanďan Rep táhlým obloučkem zavěsil míč za záda Dino Zoffa. Nepřekonatelný italský brankář jen smutně svěsil hlavu.

Potom zase více než tisíc minut udržoval čisté konto reprezentačního mužstva Itálie, až přišel Emmanuel Sanon z Haiti a dokázal, že v kopané neexistují nepřekonatelní brankáři. Z tohohle gólu vypukla v italské výpravě menší panika. Všichni si vzpomněli na šampionát 1966, na malého Korejce, který jednou úspěšnou střelou poslal tehdy Italy předčasně domů.

Ne, historie se neopakovala. Na Sanonovu střelu tentokrát odpověděl po deseti minutách Rivera a další dva úspěchy pak zbavily Italy starosti. Na chvíli. Neporazili pak Argentinu, prohráli s Polskem a stejně balili zavazadla.

Možná, že zárodek toho neúspěchu přece jen tkvěl v té úvodní Sanonově brance, v tom prvním ztečení Zoffa. A také v tom prvním nahlodání sebedůvěry mužstva v nebesky modrých dresech.

Dino Zoff byl jedním z mála, jemuž se vyhnulo rozhořčení italských fanoušků. Všichni uznali, že zůstal oporou mužstva. Že pustil jen minimum branek, zatímco ostatní spoluhráči naopak nedokázali vstřelit ani minimum gólů.

Hovořil jsem o Zoffovi s jeho klubovým trenérem. Tedy s člověkem, který tohoto giganta mezi současnými světovými brankáři zná opravdu nejlépe.

Je vskutku tak dobrý?

„Je. A má to štěstí, že hraje za italskými obranami, které ponechávají brankáři jen opravdu tu nejnutnější práci. Vážím si u Dina, kterému je dnes dvaatřicet let, jeho poctivosti v tréninku. Má maximální reflex, je pružný a pozorný. Hraje výtečně v celém pokutovém území. Ač skoro nemluva, dokáže si dobře dirigovat práci celé obrany. Myslím si, že může hrát ještě aspoň čtyři roky v plné formě."

Kopaná je jeho výlučným povoláním?

„Je a není. Má určité zájmy ve firmě obchodující stavebními pozemky, ale to spíše jen tak pro odreagování. Kopaná má u něho vždy přednost."

A srovnání s jeho předchůdci, třeba s Combim?

„Nelze srovnat. Combi byl už ve své době předstižen Pláničkou, Zamorou a vídeňskými brankáři. Combi nebyl světovou třídou. Na rozdíl od Zoffa."

Myslím si, že lze souhlasit.

JAK ZOFF DOSTAL PRVNÍ BRANKU NA MS...

STADIO, BOLOGNA

UNIVERZÁLNOST HRÁČŮ, ORGANIZOVANOST HRY, IMPROV

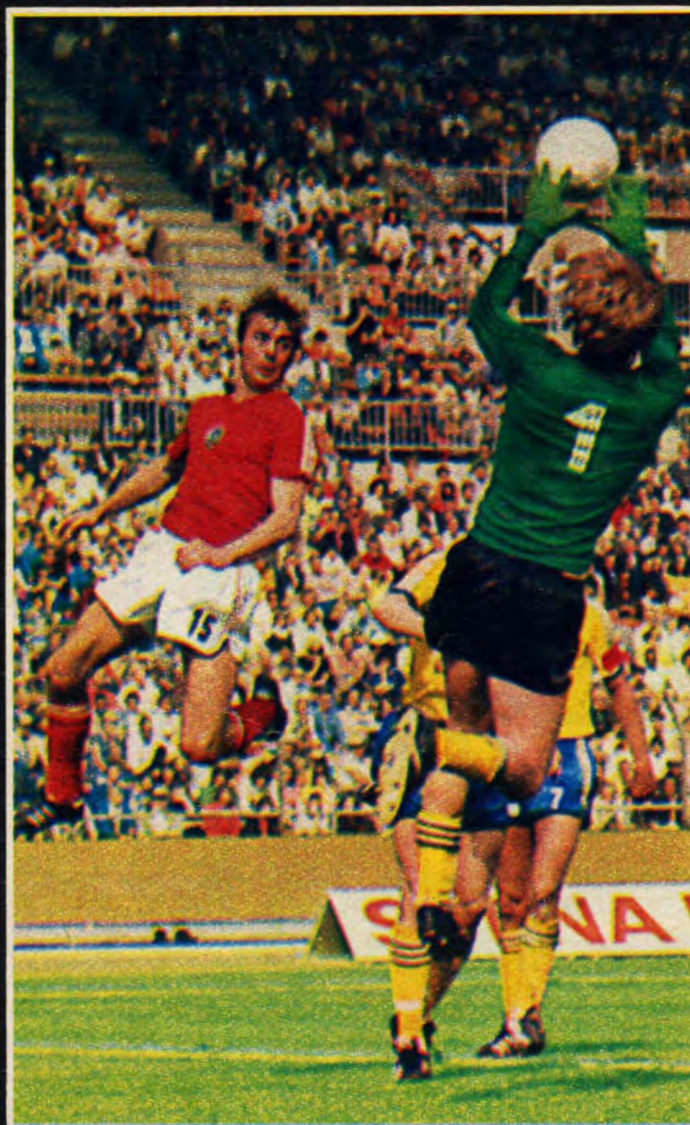
TAKOVÁ JE MODER

AČNÍ SCHOPNOSTI A RYCHLOST

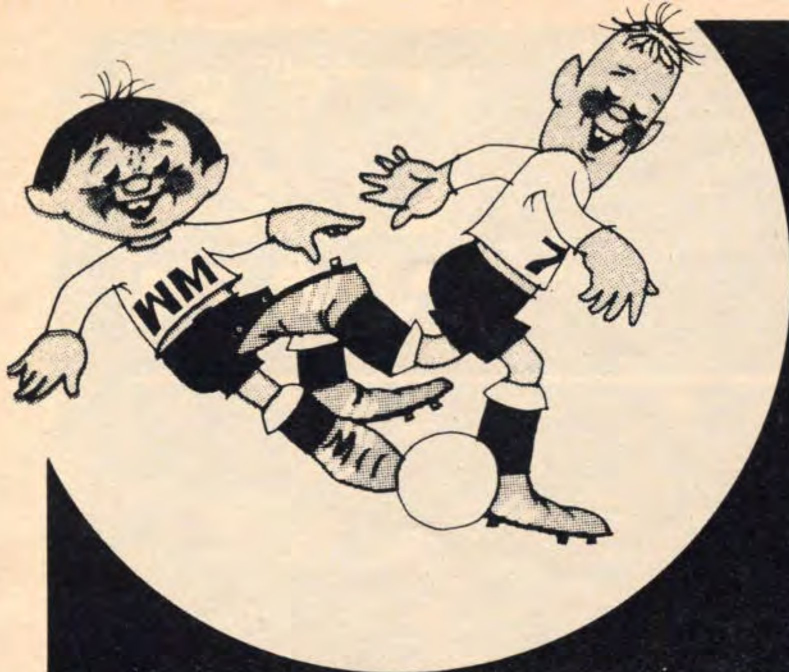
NÍ KOPANÁ

FOTBAL je nejdramatičtějším divadlem světa! Nedá se ničím napodobit, je neopakovatelný. Nemá repríz, je vždy premiérou! Tahle slova jsou vyznáním muže, který proslavil kopanou po celé naší planetě jako nikdo před ním – PELÉ. Při pohledu na tyto snímky mu znovu musíme dát za pravdu. Tyhle situace jsou skutečně neopakovatelné, na památku je může zachytit jen oko kamery. Jak kanonýr NSR Gerd Müller, ležící na trávníku, stačil ještě duchapřítomně poslat míč do sítě a jak během té desetinky vteřiny vmetl do tváří jugoslávských hráčů beznaděj. Nahoře švédský brankář Hellström kryje vysoký míč před Bulharem Panovem.

PELÉ byl stále středem pozornosti. Tři jeho osobní strážci měli plno práce od rána do noci. V tomto okamžiku se s králem světové kopané zdraví známý americký herec westernů Yul Brynner.

TO POČASÍ!

Skutečně letošnímu světovému festivalu kopané nepřálo. Snímky jen připomínají „potopu" před a při utkání NSR—Polsko ve Frankfurtu n. M. Zápas musel být o půl hodiny odložen; regulérnosti hrací plochy nepomohli ani přivolaní požárníci . . .

MNICHOVSKÝ student katedry moderního umění 25letý Elmar Baumgarten instaloval před finálovým zápasem v mnichovském olympijském parku tuto skulpturu fotbalisty. Je 2,20 m vysoká a je vyrobena z polyesteru. Dílo, jemuž stál modelem brankář NSR Sepp Maier, už v parku zůstane nastálo. ▶

KLíPKY

PRO PŘESNOU PŘIHRÁVKU? Den po utkání s NDR nebyla v táboře západoněmeckého mužstva právě nejlepší nálada. Proto překvapilo, že v této těžké chvíli se vypravil za mužstvem předseda I. FC Köln, aby odevzdal Overathovi zlaté hodinky. Dar klubu k úspěšnému 75. startu v reprezentačním celku. Hráči vtipkovali, že přesný chronometr zajistí i přesné přihrávky tvůrce hry domácího celku.

NECHALI UTRŽIT. Když porazili Uruguay, vypravili se fotbalisté Švédska za povyražením. Jedna skupina navštívila podnik G. Netzera, kde ještě dlouho po půlnoci poslouchala reprodukovanou hudbu. A neseděla prý při tom na suchu. Když Netzer méně vydělával jako pouhý náhradník, vylepšila tímto způsobem jeho situaci.

ZAPOMNĚTLIVÝ PELÉ. Cestou do Dortmundu, kde chtěl povzbudit své krajany v zápase s Holandskem, zapomněl Pelé doma propustku na vozidlo i vstupenky. Pomohl policista, který pohotově strhl propustku z jednoho autobusu a přilepil ji na sklo Pelého auta. A vstupenka už nebyla problémem. Pelé se dostal všude.

VĚČNÝ VTIPÁLEK. Brankář mistrů světa Sepp Maier se vždy staral o dobrou náladu. Ve dnech vytrvalých dešťů přišel jednou na trénink s obrovitými slunečními brýlemi, opatřenými stěrači. Když mužstvo letělo speciálním letounem z Frankfurtu do Mnichova, sdělil palubním rozhlasem, že právě byly překročeny hranice svobodného bavorského státu, pročež se „Prusové" musejí připravit k pasové prohlídce.

MILÁ NÁVŠTĚVA. Před zápasem s Jugoslávií navštívil bývalý trenér Anglie Sir Ramsey svého kolegu z povolání — Schöna. Tisk pak zaznamenal, že oba půl hodiny mlčeli ve vzpomínkách, načež se Ramsey rozloučil s tím, aby měl Schön více štěstí než v roce 1966.

◀HOLANDSKÁ INVAZE. Na utkání „oranjes" jezdilo obyčejně kolem 50 000 fanoušků všemi dopravními prostředky. A jakmile Cruyff & spol. vyhráli — a to mnohokrát — stovky nadšených Holanďanů naskákaly do řek, bazénů a kašen. V tomto okamžiku se baví občané Dortmundu, kde Holanďané porazili Bulharsko 4:1.

SUVENÝR, SUVENÝR . . .

ZA ČTYŘI roky v Argentině: pořadatelé MS 1978 přijeli do NSR už s odznakem šampionátu.

NESCHÁZEJÍ SE hory s horama, ale lidé s lidmi. Když se setkali bývalí spoluhráči z týmu mistrů světa Brazilci Zagalo (vlevo) a Didi, neobešlo se to bez novinářů a fotoreportérů. Didi, který na MS v Mexiku vedl mužstvo Peru, působí nyní v Turecku.

A POSLAL HO saltem do autu! Kdo koho? Uruguayec Garisto (vpravo) Švéda dberga.

ESNÁ osobní obrana? Nebo: proč mne lechtáš? Snímek je z utkání Itálie—Argentina, aktéry Spinosi (2) a Kempes (13).▶

RIVELINO a jeho obávaná levička — v italské karikatuře listu Stadio.

FAKTA, POZNÁMKY, POSTŘEHY

KANONÝŘI ŠAMPIONÁTU

1.	LATO (POLSKO)	7 gólů
2.— 3.	SZARMACH (POLSKO)	5 gólů
	NEESKENS (HOLANDSKO)	5 gólů
4.— 6.	MÜLLER (NSR)	4 góly
	REP (HOLANDSKO)	4 góly
	EDSTRÖM (ŠVÉDSKO)	4 góly
7.—12.	CRUYFF (HOLANDSKO)	3 góly
	DEYNA (POLSKO)	3 góly
	BREITNER (NSR)	3 góly
	RIVELINO (BRAZÍLIE)	3 góly
	BAJEVIČ (JUGOSLÁVIE)	3 góly
	HOUSEMAN (ARGENTINA)	3 góly

V historické tabulce střelců zůstává v čele Fontaine (Francie), který dal na MS 1958 ve Švédsku 13 branek, druhý je Kocsis (Maďarsko), autor 11 gólů na MS 1954 ve Švýcarsku, třetí Müller (NSR) s 10 brankami z MS 1970 v Mexiku a čtvrtý Eusebio (Portugalsko), který vstřelil 9 gólů na MS 1966 v Anglii. Kanonýr letošního MS Lato se dělí o sedmé místo s Brazilcem Ademirem, střelcem MS 1950 v Brazílii.

Gólů padlo na letošním šampionátu celkem 97, což činí při sehrání 38 zápasů průměr 2,55 na jedno utkání. Je to nejnižší průměr ze všech dosavadních šampionátů. Pro porovnání: nejvyšší průměr zaznamenalo MS 1954 — 5,38 gólu na zápas.

NEOFICIÁLNÍ TABULKA MS 1974 PODLE SEHRANÝCH ZÁPASŮ

1. POLSKO	7	6	0	1	16: 5	12
2. NSR	7	6	0	1	13: 4	12
3. HOLANDSKO	7	5	1	1	15: 3	11
4. BRAZÍLIE	7	3	2	2	6: 4	8
5. ŠVÉDSKO	6	2	2	2	7: 6	6
6. NDR	6	2	2	2	5: 5	6
7. JUGOSLÁVIE	6	1	2	3	12: 7	4
8. SKOTSKO	3	1	2	0	3: 1	4
9. ARGENTINA	6	1	2	3	9:12	4
10. ITÁLIE	3	1	1	1	5: 4	3
11. CHILE	3	0	2	1	1: 2	2
12. BULHARSKO	3	0	2	1	2: 5	2
13. URUGUAY	3	0	1	2	1: 6	1
14. AUSTRÁLIE	3	0	1	2	0: 5	1
15. HAITI	3	0	0	3	2:14	0
16. ZAIRE	3	0	0	3	0:14	0

NÁVŠTĚVY, DIVÁCI...

Šampionát v NSR zaznamenal celkově nejvyšší návštěvnost, ale bylo na něm také sehráno dosud nejvíce zápasů v historii. V prvé kolonce pořadatel MS, v druhé rok, ve třetí počet zápasů, ve čtvrté celková návštěva a v páté průměr na jedno utkání.

URUGUAY	1930	18	547 000	30 400
ITÁLIE	1934	17	408 000	24 000
FRANCIE	1938	18	375 000	21 000
BRAZÍLIE	1950	22	970 000	44 000
ŠVÝCARSKO	1954	26	745 000	28 000
ŠVÉDSKO	1958	35	821 000	23 000
CHILE	1962	32	986 000	30 000
ANGLIE	1966	32	1 489 000	46 500
MEXIKO	1970	32	1 570 000	49 000
NSR	1974	38	1 774 000	46 600

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ZEMĚ NA MS

V této neoficiální klasifikaci dáváme za první místo 5 bodů, za druhé 3 body, za třetí 2 body a za čtvrté 1 bod. Na prvním MS se nehrálo o třetí místo, proto Jugoslávie a USA dostávají po 1,5 bodu. Týmy NSR a předválečného Německa jsou hodnoceny zvlášť.

STÁT	BODY	MISTR SVĚTA	DRUHÝ	TŘETÍ	ČTVRTÝ
1. Brazílie	21	1958, 1962, 1970	1950	1938	1974
2. NSR	16	1954, 1974	1966	1970	1958
3. Itálie	13	1934, 1938	1970	—	—
4. Uruguay	12	1930, 1950	—	—	1954, 1970
5. ČSSR	6	—	1934, 1962	—	—
6. Maďarsko	6	—	1938, 1954	—	—
7. Švédsko	6	—	1958	1950	1938
8. Anglie	5	1966	—	—	—
9. Argentina	3	—	1930	—	—
10. Holandsko	3	—	1974	—	—
11. Rakousko	3	—	—	1954	1934
12. Jugoslávie	2,5	—	—	1930	1962
13. Německo	2	—	—	1934	—
14. Francie	2	—	—	1958	—
15. Chile	2	—	—	1962	—
16. Portugalsko	2	—	—	1966	—
17. Polsko	2	—	—	1974	—
18. USA	1,5	—	—	1930	—
19. Španělsko	1	—	—	—	1950
20. SSSR	1	—		—	1966

Nejvíce gólů dalo mužstvo Polska — 16, dále Holandsko 15 a NSR 13. Ani jednou nebyly úspěšné týmy Austrálie a Zaire. Nejúspěšnější byla obrana Holandska, která inkasovala pouze 3 góly, z toho 2 ve finále. Nejvíce branek obdržela mužstva Haiti a Zaire — 14.

Osm pokutových kopů bylo nařízeno ve 38 zápasech, z toho 2 nebyly proměněny — Tapperovi (Švédsko) a Hoenessovi (NSR) je kryl Polák Tomaszewski. 3 penalty prováděl Holanďan Neeskens a všechny proměnil.

První gól šampionátu vstřelil obránce NSR Breitner v 15. minutě utkání s Chile. Poslední se do listiny střelců zapsal Müller, opět hráč NSR, ve 43. minutě finálového zápasu s Holandskem.

Pět hříšníků, kteří byli na letošním MS vyloučeni, se jmenuje: Caszely (Chile), Richards (Austrálie), N'daya (Zaire), Castillo (Uruguay) a Luiz Pereira (Brazílie).

Napomínáno bylo celkem 84 hráčů! „Primát" drží Holandsko s 11 žlutými kartami, dále následují Brazílie a NDR 10 a Jugoslávie 9.

Doping byl odhalen v jednom případě. Provinilcem byl Jean Joseph (Haiti), kterého čekalo vyloučení do konce šampionátu.

Nejméně hráčů se vystřídalo v holandském mužstvu — 15. Poláků nastoupilo v průběhu MS 16, hráčů NSR 18 a Brazilců 19.

Všech 7 utkání bez vystřídání odehráli ze čtyř nejlepších mužstev: NSR — Maier, Vogts, Beckenbauer, Breitner a Müller, Holandsko — Jongbloed, Haan, Jansen, Krol, Rep a Cruyff, Polsko — Tomaszewski, Szymanowski, Gorgoň, Zmuda a Lato, Brazílie — Leao, M. Marinho, F. Marinho, Rivelino a Jairzinho.

Z rozhodčích řídil jako hlavní nejvíce utkání Taylor (Anglie) — 3, dvakrát rozhodovali Kazakov (SSSR), Scheurer (Švýcarsko), Thomas (Wales) a Angonese (Itálie).

DLOUHODOBÁ TABULKA ÚČASTI NA MS

Na MS zatím startovalo jen 46 reprezentačních týmů, což je dost omezený počet, přihlížíme-li k tomu, že FIFA sdružuje 142 národních fotbalových svazů. Z nich jedině Brazílie hrála na všech 10 šampionátech a zásluhou tří mistrovských titulů vede dlouhodobou tabulku. První kolonka znamená starty na MS, druhá odehrané zápasy, dále jsou vítězství, remízy, porážky, celkové skóre a počet bodů.

1. Brazílie	10	45	29	7	9	109:53	65
2. NSR	6	35	25	4	6	89:47	56
3. Itálie	8	29	16	5	8	53:34	37
4. Uruguay	7	29	14	5	10	57:39	33
5. Maďarsko	6	23	14	2	7	70:34	30
6. Švédsko	6	25	11	5	9	47:43	27
7. Anglie	6	24	10	6	8	34:28	26
8. Jugoslávie	6	25	10	5	10	45:34	25
9. SSSR	4	19	10	3	6	30:21	23
10. Argentina	6	22	9	4	9	40:39	22
11. ČSSR	6	22	8	3	11	32:36	19
12. Chile	5	18	7	3	8	23:24	17
13. Španělsko	4	15	6	2	7	20:23	14
14. Rakousko	3	12	6	1	5	26:26	13
15. Francie	6	17	6	1	10	35:36	13
16. Polsko	2	8	6	0	2	21:11	12
17. Švýcarsko	6	18	5	2	11	28:44	12
18. Holandsko	3	9	5	1	3	17: 9	11
19. Portugalsko	1	6	5	0	1	17: 8	10
20. Mexiko	7	21	3	4	14	19:50	10
21. Německo (do r. 1938)	2	6	3	1	2	14:13	7
22. NDR	1	6	2	2	2	5: 5	6
23. Paraguay	3	7	2	2	3	12:19	6
24. USA	3	7	3	0	4	12:21	6
25. Wales	1	5	1	3	1	4: 4	5
26. Rumunsko	4	8	2	1	5	12:17	5
27. Skotsko	3	8	1	3	4	7:15	5
28. Peru	2	6	2	0	4	10:13	4
29. Bulharsko	4	12	0	4	8	9:29	4
30. Sev. Irsko	1	5	1	1	3	6:10	3
31. KLDR	1	4	1	1	2	5: 9	3
32. Belgie	5	9	1	1	7	12:17	3
33. Kuba	1	3	1	1	1	5:12	3
34. Turecko	1	3	1	0	2	10:11	2
35. Izrael	1	3	0	2	1	1: 3	2
36. Maroko	1	3	0	1	2	2: 6	1
37. Austrálie	1	3	0	1	2	0: 5	1
38. Kolumbie	1	3	0	1	2	5:11	1
39. Norsko	1	1	0	0	1	1: 2	0
40. Egypt	1	1	0	0	1	2: 4	0
41. Hol. Indie	1	1	0	0	1	0: 6	0
42. Salvador	1	3	0	0	3	0: 9	0
43. Haiti	1	3	0	0	3	2:14	0
44. Zaire	1	3	0	0	3	0:14	0
45.-46. Bolívie	2	3	0	0	3	0:16	0
Již. Korea	1	2	0	0	2	0:16	0

OSLEDNÍ NADĚJE

ístek na finále měl prakticky cenu zlata. A také se zlatem platil. Větši- S lístky na finále měl u vrátný jednoho mnichov- o hotelu, který prodával áct vstupenek — civilním istům. Vstupenky už nepro- a o zlatu si nechá nějaký jen snít v nepříliš komfort- ele, kam se dostal pro ražování cenin.

vlajkami nad hlavami se ra- i Holanďané u vstupních stadiónu. Byli při tom!

Ale ještě ani tehdy, dostal-li se návštěvník do hlediště, neměl vyhráno. Hlavně na místech k stání a ve vyhrazených prostorech pro technický personál hledal každý nejvhodnější příležitost k rozšíření obzoru.

Nu, a ti, na něž se už nedostalo, hledali poslední naději na kopci v blízkosti Olympijského stadiónu, odkud s pomocí dalekohledů, ale i bez nich, lovili aspoň střípky z finalového zápasu. Opravdu poslední naděje ...

SETKÁNÍ NA RÝNĚ

Oficiálně to byla WM-Party. Neoficiálně příležitost k ukrácení jednoho dlouhého večera v přestávkách mezi jednotlivými zápasy šampionátu. Místo děje: luxusní, ale ještě nedokončený hotel „Rýnská hvězda" v Düsseldorfu.

Sjeli se sem takřka všichni akreditovaní novináři a přivítalo je mnoho známých tváří. Sepp Herberger, trenér mistrů světa 1954, se náhle na mne obrátil s dotazem: „Odkud se známe, mládenče?!" Je mezi námi totiž dvacet let věkového rozdílu. — „Z Prahy," odpovídám. „Blahopřál jsem vám tehdy k šedesátým narozeninám!" „To bylo včera," posteskne si Herberger. „A kde zůstali vaši fotbalisté a kde Maďaři? Místo takových mužstev nám sem teď posílají Haiti a Zaire, strašné! Pozdravujte doma!" Tak tedy vyřizuji.

Max Schmeling, kdysi mistr světa v profesionální těžké váze, nám potvrdil, že jeho paní Anny Ondráková hovoří ještě výborně česky. Na Kladně žijí dosud její příbuzní.

Fritz Walter, kapitán mistrů světa 1954 se svěřil, že dones ho už spíše než kopaná lákají hony. Však byl ve dnech mistrovství v Gelsenkirchenu, ale na fotbal nešel. Zúčastnil se prominentní honitby. Finále si však nenechal ujít.

A tak každý řekl něco zajímavého a přitom ne mnoho nového. Každý popil nějakou sklenku, zakousl pár chlebíčků a byl rád, že ten večer na Rýně pomohl ukrátit dlouhou večerní chvíli.

Fritz Walter v ohni otázek.

Je to k nevíře, ale Sepp Herbergerovi je už — osmasedmdesát!

Max Schmeling (vpravo býv. profesionální mistr světa v cyklistice Rudi Altig) neodmítl autogram nikomu ...

JOHAN NEESKENS

(23), hráč amsterdamského Ajaxu, převzal ve svém týmu taktovku po Cruyffovi. Ale zdá se, že ho po MS bude následovat do Španělska. Vynikající technik, hráč s obrovským akčním radiem.

FRANZ BECKENBAUER

(28), kapitán týmu NSR a letošního vítěze PMEZ Bayern Mnichov. Dnes uznávaný za nejlepšího stopera světa, soutěží o prvenství na evropském žebříčku popularity s Cruyffem.

EMERSON LEAO a LUIZ PEREIRA

První 25letý brankář mužstva Palmeiras, druhý stejně starý stoper a kapitán Brazílie (z téhož klubu), patřili k oporám týmu bývalých mistrů světa. Pereira si pokazil reputaci; v utkání s Holandskem byl vyloučen.

JAK SE KVALIFIKOVALI

● EVROPA

SKUPINA 1:
Malta—Maďarsko 0:2, Rakousko—Malta 4:0, Maďarsko—Malta 3:0, Švédsko—Maďarsko 0:0, Rakousko v. Švédsko 2:0, Rakousko—Maďarsko 2:2, Švédsko—Malta 7:0, Malta—Rakousko 0:2, Maďarsko—Rakousko 2:2, Švédsko—Rakousko 3:2, Maďarsko—Švédsko 3:3, Malta v. Švédsko 1:2. Rozhodující utkání: Švédsko—Rakousko 2:1.

1. Švédsko	6	3	2	1	15: 8	8
2. Rakousko	6	3	2	1	14: 7	8
3. Maďarsko	6	2	4	0	12: 7	8
4. Malta	6	0	0	6	1:20	0

SKUPINA 2:
Lucembursko—Itálie 0:4, Švýcarsko v. Itálie 0:0, Lucembursko—Turecko 2:0, Turecko—Lucembursko 3:0, Itálie—Turecko 0:0, Turecko—Itálie 0:1, Itálie—Lucembursko 5:0, Lucembursko—Švýcarsko 0:1, Švýcarsko—Turecko 0:0, Švýcarsko—Lucembursko 1:0, Itálie—Švýcarsko 2:0, Turecko—Švýcarsko 2:0.

1. Itálie	6	4	2	0	12: 0	10
2. Turecko	6	2	2	2	5: 3	6
3. Švýcarsko	6	2	2	2	2: 4	6
4. Lucembursko	6	1	0	5	2:14	2

SKUPINA 3:
Belgie—Island 4:0, Island—Belgie 0:4, Norsko—Island 4:1, Norsko—Belgie 0:2, Holandsko—Norsko 9:0, Belgie—Holandsko 0:0, Island—Norsko 0:4, Holandsko—Island 5:0, Island—Holandsko 1:8, Norsko—Holandsko 1:2, Belgie—Norsko 2:0, Holandsko—Belgie 0:0.

1. Holandsko	6	4	2	0	24: 2	10
2. Belgie	6	4	2	0	12: 0	10
3. Norsko	6	2	0	4	9:16	4
4. Island	6	0	0	6	2:29	0

SKUPINA 4:
Finsko—Albánie 1:0, Finsko—Rumunsko 1:1, NDR—Finsko 5:0, Rumunsko—Albánie 2:0, NDR—Albánie 2:0, Albánie—Rumunsko 1:4, Rumunsko—NDR 1:0, Finsko—NDR 1:5, NDR—Rumunsko 2:0, Albánie—Finsko 1:0, Rumunsko—Finsko 9:0, Albánie—NDR 1:4.

1. NDR	6	5	0	1	18: 3	10
2. Rumunsko	6	4	1	1	17: 4	9
3. Finsko	6	1	1	4	3:21	3
4. Albánie	6	1	0	5	3:13	2

SKUPINA 5:
Wales—Anglie 0:1, Anglie—Wales 1:1, Wales—Polsko 2:0, Polsko—Anglie 2:0, Polsko—Wales 3:0, Anglie—Polsko 1:1.

1. Polsko	4	2	1	1	6:3	5
2. Anglie	4	1	2	1	3:4	4
3. Wales	4	1	1	2	3:5	3

SKUPINA 6:
Portugalsko—Kypr 4:0, Kypr—Portugalsko 0:1, Bulharsko—Sev. Irsko 3:0, Kypr—Bulharsko 0:4, Kypr—Sev. Irsko 1:0, Sev. Irsko—Portugalsko 1:1, Bulharsko—Portugalsko 2:1, Sev. Irsko—Kypr 3:0, Sev. Irsko—Bulharsko 0:0, Portugalsko v. Bulharsko 2:2, Portugalsko—Sev. Irsko 1:1, Bulharsko—Kypr 2:0.

1. Bulharsko	6	4	2	0	13: 3	10
2. Portugalsko	6	2	3	1	10: 6	7
3. Sev. Irsko	6	1	3	2	5: 6	5
4. Kypr	6	1	0	5	1:14	1

SKUPINA 7:
Španělsko—Jugoslávie 2:2, Jugoslávie—Řecko 1:0, Řecko—Španělsko 2:3, Španělsko—Řecko 3:1, Jugoslávie—Španělsko 0:0, Řecko—Jugoslávie 2:4. Rozhodující utkání: Jugoslávie—Španělsko 1:0.

1. Jugoslávie	4	2	2	0	7: 4	6
2. Španělsko	4	2	2	0	8: 5	6
3. Řecko	4	0	0	4	5:11	0

SKUPINA 8:
Dánsko—Skotsko 1:4, Skotsko—Dánsko 2:0, Dánsko—ČSSR 1:1, ČSSR—Dánsko 6:0, Skotsko—ČSSR 2:1, ČSSR—Skotsko 1:0.

1. Skotsko	4	3	0	1	8: 3	6
2. ČSSR	4	2	1	1	9: 3	5
3. Dánsko	4	0	1	3	2:13	1

SKUPINA 9:
Francie—SSSR 1:0, Irsko—SSSR 1:2, Irsko—Francie 2:1, SSSR—Irsko 1:0, Francie—Irsko 1:1, SSSR v. Francie 2:0.

1. SSSR	4	3	0	1	5:2	6
2. Irsko	4	1	1	2	4:5	3
3. Francie	4	1	1	2	3:5	3

Kvalifikace Evropa—J. Amerika: SSSR—Chile 0:0. K odvetě na chilské půdě mužstvo SSSR nenastoupilo. Jeho žádost o sehrání utkání v kterékoliv jiné jihoamerické zemi FIFA odmítla a přiřkla postup mužstvu Chile.

● JIŽNÍ AMERIKA

SKUPINA 1:
Kolumbie—Equador 1:1, Kolumbie—Uruguay 0:0, Equador—Kolumbie 1:1, Equador—Uruguay 1:2, Uruguay—Kolumbie 0:1, Uruguay—Equador 4:0.

1. Uruguay	4	2	1	1	6:2	5
2. Kolumbie	4	1	3	0	3:2	5
3. Equador	4	0	2	2	3:8	2

SKUPINA 2:
Bolivie—Paraguay 1:2, Argentina—Bolívie 4:0, Paraguay—Argentina 1:1, Bolivie—Argentina 0:1, Paraguay—Bolivie 4:0, Argentina—Paraguay 3:1.

1. Argentina	4	3	1	0	9: 2	7
2. Paraguay	4	2	1	1	8: 5	5
3. Bolivie	4	0	0	4	1:11	0

SKUPINA 3:
Venezuela odstoupila. Peru—Chile 2:0, Chile—Peru 2:0, v rozhodujícím utkání v Montevideu Chile—Peru 2:1.

● STŘEDNÍ A SEVERNÍ AMERIKA

SKUPINA 1:
Kanada—USA 3:2, Kanada—Mexiko 0:1, USA—Kanada 2:2, Mexiko—USA 3:1, Mexiko—Kanada 2:1, USA v. Mexiko 1:2.

1. Mexiko	4	4	0	0	8: 3	8
2. Kanada	4	1	1	2	6: 7	3
3. USA	4	0	1	3	6:10	1

SKUPINA 2:
Quatemala—El Salvador 1:0, El Salvador—Guatemala 0:1.

SKUPINA 3:
Honduras—Kostarika 2:1, Kostarika v. Honduras 3:3.

SKUPINA 4:
Jamaika nehrála s Holandskými Antilami.

SKUPINA 5:
Haiti—Portoriko 7:0, Portoriko—Haiti 0:5.

SKUPINA 6:
Trinidad—Antigua 11:1, Antigua—Trinidad 1:2, Surinam—Trinidad 1:1, Trinidad—Surinam 2:1, Antigua—Surinam 0:6, Surinam—Antigua 3:1.

ZÁVĚREČNÉ KOLO:
Honduras—Trinidad 2:1, Mexiko—Guatemala 0:0, Haiti—Hol. Antily 3:0, Honduras—Mexiko 1:1, Haiti—Trinidad 2:1, Hol. Antily—Guatemala 2:2, Haiti—Guatemala 2:1, Haiti v. Honduras 1:0, Mexiko—Hol. Antily 8:0, Trinidad—Guatemala 1:0, Honduras—Hol. Antily 2:2, Trinidad v. Mexiko 4:0, Honduras—Guatemala 1:1, Trinidad—Hol. Antily 4:0, Haiti—Mexiko 0:1.

1. Haiti	5	4	0	1	8: 3	8
2. Trinidad	5	3	0	2	11: 4	6
3. Mexiko	5	2	2	1	10 :5	6
4. Honduras	5	1	3	1	6: 6	5
5. Guatemala	5	0	3	2	4: 6	3
6. Hol. Antily	5	0	2	3	4:19	2

● ASIE A OCEÁNIE

SKUPINA A:
J. Vietnam—Thajsko 1:0, Izrael—Japonsko 2:1, Honkong—Malajsie 1:0.

SKUPINA A/1:
Japonsko—J. Vietnam 4:0, Honkong v. Japonsko 1:0, Honkong—J. Vietnam 1:0.

SKUPINA A/2:
J. Korea—Thajsko 4:0, Izrael—Malajsie 3:0, J. Korea—Malajsie 0:0, Izrael—Thajsko 6:0, J. Korea—Izrael 0:0, Malajsie—Thajsko 2:0.

SEMIFINÁLE:
J. Korea—Honkong 3:1, Izrael—Japonsko 1:0.

FINÁLE:
J. Korea—Izrael 1:0.

SKUPINA B/1 V AUSTRÁLII:
Austrálie—N. Zéland 1:1, Austrálie v. Irák 3:1, N. Zéland— Indonésie 1:1, Austrálie—Indonésie 2:1, Irák v. N. Zéland 2:0, Austrálie—N. Zéland 3:3, Irák—Indonésie 1.1, Austrálie—Irák 0:0, Indonésie—N. Zéland 1:0, Irák—Indonésie 3:2, Austrálie—Indonésie 6:0, Irák—N. Zéland 4:0.

SKUPINA B/2 V TEHERÁNU:
Írán—KLDR 0:0, Sýrie—Kuvajt 2:1, Írán-- Kuvajt 2:1, KLDR—Sýrie 1:1, KLDR—Kuvajt 0:0, Írán—Sýrie 1:0, Írán—Kuvajt 2:1, Sýrie—Kuvajt 2:0, Írán——Kuvajt 2:0, KLDR—Sýrie 3:0, Sýrie—Írán 1:0, Kuvajt—KLDR 2:0.

FINÁLE:
Austrálie—Írán 3:0, Írán—Austrálie 2:0.

ZÁVĚREČNÉ FINÁLE:
Austrálie—J. Korea 0:0, J. Korea—Austrálie 2:2. Rozhodující utkání Austrálie—J. Korea 1:0.

● AFRIKA

PŘEDKOLA:

SKUPINA 1:
Maroko—Senegal 0:0, Senegal—Maroko 1:2.

SKUPINA 2:
Alžírsko—Guinea 1:0, Guinea—Alžírsko 5:1.

SKUPINA 3:
Egypt—Tunisko 2:1, Tunisko—Egypt 2:0.

SKUPINA 4:
Sierra Leone—Pobřeží slonoviny 0:1, Pobřeží slonoviny—Sierra Leone 2:0.

SKUPINA 5:
Keňa—Súdán 2:0, Súdán—Keňa 1:0.

SKUPINA 6:
Postoupil Mauritius vzdáním Madagaskaru.

SKUPINA 7:
Etiopie—Tanzánie 0:0, Tanzánie—Etiopie 1:1, rozhodující utkání Etiopie—Tanzánie 3:0.

SKUPINA 8:
Lesotho—Zambie 0:0, Zambie—Lesotho 6:1.

SKUPINA 9:
Nigérie—Kongo Braz. 2:1, Kongo Braz.—Nigérie 1:1.

SKUPINA 10:
Dahomey—Ghana 0:5, Ghana—Dahomey 5:1.

SKUPINA 11:
Togo—Zaire 0:0, Zaire—Togo 4:0.

SKUPINA 12:
Kamerun postoupil bez boje odstoupením Gabunu.

MEZIKOLA:

SKUPINA 1:
Guinea—Maroko 1:1, Maroko—Guinea 2:0.

SKUPINA 2:
Tunisko—Pobřeží slonoviny 1:1, Pobřeží slonoviny—Tunisko 2:1.

SKUPINA 3:
Mauritius—Keňa 1:3, Keňa—Mauritius 2:2.

SKUPINA 4:
Etiopie—Zambie 0:0, Zambie—Etiopie 4:2.

SKUPINA 5:
Nigérie—Ghana 2:3, Ghana—Nigérie 0:0.

SKUPINA 6:
Kamerun—Zaire 0:1, Zaire—Kamerun 0:1, Zaire—Kamerun 2:0.

KVALIFIKACE:

SKUPINA 1:
Pobřeží slonoviny—Maroko 1:1, Maroko—Pobřeží slonoviny 4:1.

SKUPINA 2:
Zambie—Keňa 2:0, Keňa—Zambie 2:2.

SKUPINA 3:
Ghana—Zaire 1:0, Zaire—Ghana 4:1.

ZÁVĚREČNÉ KOLO:
Zambie—Maroko 4:0, Zambie—Zaire 0:2, Zaire—Zambie 2:1, Maroko—Zambie 2:0, Zaire—Maroko 3:0, Maroko—Zaire 0:2.

1. Zaire	4	4	0	0	9:1	8
2. Zambie	4	1	0	3	5:6	2
3. Maroko	4	1	0	3	2:9	2

Z KOLBIŠŤ CTI A SLÁVY

I. Urban: MOJI SLAVNÍ SPOLUHRÁČI

Knížka zajímavá, veselá i vážná o tom, jak se J. Masopust stal nejlepším fotbalistou Evropy, o sportovní dráze svého času nejlepšího brankáře světa J. Víchy, o sportovních osudech věčného optimisty a smolaře J. Skobly, o úspěších skifaře V. Kozáka. Její autor, sám známý fotbalista a bývalý internacionál, v úvodu píše: „Můžete se zeptat, proč právě Skoblu, Masopusta, Víchu a Kozáka. Rád odpovím. Hlavně proto, že mají mnoho společného. Všichni vyrůstali ve skrovných poměrech, všichni brali ten svůj sport nesmírně poctivě, a proto se stali ve svých druzích sportu skutečně vynikajícími postavami.

Váz. Kčs 21,—

A. Borščagovskij: UTKÁNÍ SMRTI

V Kyjevě je u vchodu na stadión Dynama vystavěn pomník hráčům tohoto klubu, kteří byli v roce 1942 zastřeleni. Donutili je hrát s mužstvem hitlerovských letců Legie Kondor. Kyjevané věděli, že je čeká smrt, zvítězí-li v tomto tragickém utkání, avšak vyjádřit na sportovním poli svůj odpor k nepříteli je silnější. Sovětští vlastenci zvolili vítězství a smrt. Jejich příběh se stal základem novely sovětského spisovatele A. Borščagovského, který volnou beletristickou formou vytvořil knížku plnou napětí, ukazující velikost lidského hrdinství.

Váz Kčs 20,—

Objednávky na adresu:
NAŠE VOJSKO,
prodejní oddělení 7,
Na Děkance 3, 128 12 Praha 2

DRAGAN DŽAJIČ

(28), kapitán bělehradské Crvene zvezdy a jugoslávské reprezentace. Hráč s ohromným přehledem, vynikající driblér; šampionát ho však nezastihl v nejlepší formě.

RONNIE HELLSTRÖM

(25), brankář týmu Hammarby, patřil bezesporu mezi světlé zjevy nejen týmu Tre Kronor, ale na MS vůbec. Měl lví podíl na nečekaném úspěchu švédských fotbalistů.

ROBERT GADOCHA

(28), hráč varšavské Legie, skvělý technik a jeden z nejrychlejších fotbalistů na MS. Experti o něm říkají, že je dnes nejlepším levým křídelním útočníkem světa.

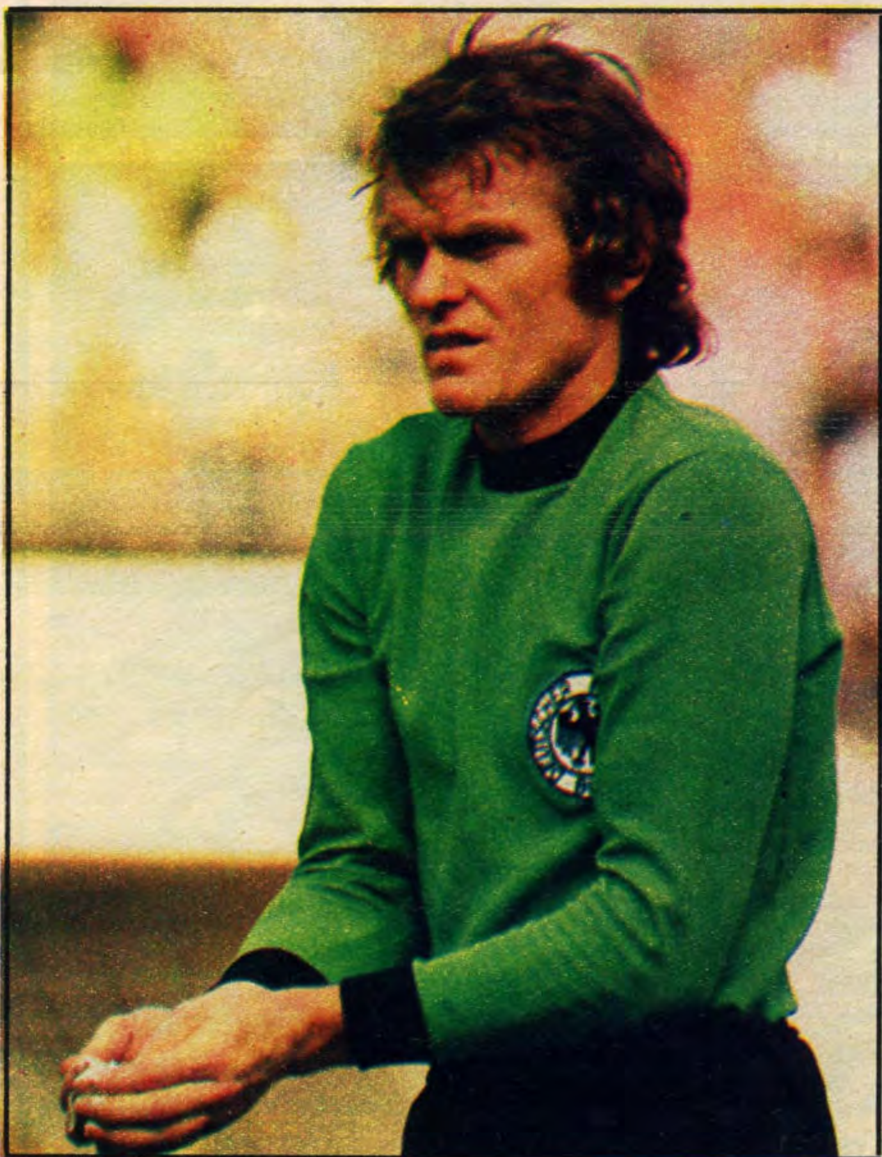

JAN TOMASZEWSKI

(26), brankář LKS Lodž; od loňského podzimu mu říkají — hrdina z Wembley. Byl oporou polského týmu a o jeho kvalitách svědčí, že kryl dva pokutové kopy.

ROBERTO RIVELINO

(28), středový hráč týmu Corinthians, obávaný střelec trestných kopů. Jediný z týmu mistrů světa 1970, který splnil očekávání.

SEPP MAIER

(30), brankář mnichovského Bayernu, podával na MS standardní výkony. Jemu vděčí tým NSR, že hrál vůbec finále. V utkání s Polskem zachytal v životní formě.

V HROMECH A DEŠTI

Další nebezpečí před argentinskou brankou. Tentokrát dotíral van Hanegem, na zemi leží brankář Carnevali, vpředu obránce Wolff.

SEMIFINÁLE A

HOLANDSKO—ARGENTINA 4:0 (2:0)

Gelsenkirchen, 26. června 55 000 diváků, rozhodčí Davidson (Skotsko).

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens, van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink.

ARGENTINA: Carnevali — Wolff (46. Glaria), Perfumo, Heredia, Sa — Telch, Balbuena, Squeo — Ayala, Yazalde, Houseman (64. Kempes).

Branky: 11. a 80. Cruyff, 25. Krol, 72. Rep.

Nad Gelsenkirchenem ten večer sjížděl z oblaku jeden blesk za druhým, hřmělo a hlavně lilo. Tedy terén, na němž jsou Holanďané dokonale zabydleni a na němž se Argentinci naopak jen klouzali. Marně se Houseman třikrát přezouval. Rovnováhu nezískal. Tak jako celý jeho tým, jemuž chyběl potrestaný „špílmachr“ Babington, ale který navíc postrádal ducha. Příliš mnoho stop po předčasné rezignaci nesla hra Jihoameričanů.

Na druhé straně je nutné se zeptat, co vlastně zbývá mužstvu jiného, narazí-li na Holanďany při takové chuti, s jakou hráli tento zápas. Cruyff, Neeskens, van Hanegem, ale také Rensebrink, Rep, Suurbier — co jméno, to pečeť fotbalové kvality. Většina přihrávek na jeden dotek, nejpřímější cestou k brance, střelba bez přípravy, to byly charakteristické rysy vítězného celku.

Všimněte si: Argentinec Yazalde, v dresu Sportingu Lisabon nejlepší evropský klubový střelec, ani jedinkrát nevystřelil...

Ruud Krol, obránce Ajaxu Amsterodam.

Johann Cruyff otevřel skóre krásným slalomem kolem bezmocného brankáře Carnevaliho. ▶

Proti hlavičce pravého křídla Repa byli bezmocní jak obránce Sa, tak i Carnevali. Holanďané vedli 3:0.

Gerd Müller v souboji s obráncem Buljanem, vzadu je Oblak.

Wolfgang Overath

SEMIFINÁLE B

JUGOSLÁVIE—NSR 0:2 (0:1)

Düsseldorf, 26. června, 70 000 diváků, rozhodčí Marques (Brazílie).
JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Katalinski, Mužinič, Hadžiabdič — Acimovič, Oblak (80. Jerkovič), Šurjak — Popivoda, Karasi, Džajič (80. Petkovič).
NSR: Maier — Vogts, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner — Hölzenbein (72. Flohe), Bonhof, Overath — Wimmer, (65. Hoeness) Müller, Herzog.
Branky: 38. Breitner, 78. Müller.

Wimmer uniká po křídle levému obránci Hadžiabdičovi.

OBA CHTĚLI REMÍZU

Kdybych chtěl přehnat, mohl bych říci, že oba trenéři nenechali ze základní sestavy kámen na kameni. Oba se netajili tím, že za daných okolností by byl nerozhodný výsledek úspěchem. Domácí tým bojoval o ten bod šťastněji, s větším nasazením a s nezměrným úsilím. Snad proto získal oba.

Jugoslávci v první půli jakoby ztratili svou fotbalovou tvář. Pomalým rozehráváním míčů do stran a zpět sice paralyzovali záměry domácích nechat soupeře útočit a rozhodnout zápas bleskovými výpady. Ale nebýt snahy mužstva NSR, bývala by z toho vzešla náramně nudná podívaná.

Teprve po změně stran hráli „plaví" to, co od nich fotbalový svět čekal. Ovšem bez potřebného střeleckého zakončení. A to už zase byli domácí pány situace. Vrátilo se jim sebevědomí, Breitnerova branka podobná té ze zápasu s Chile, typický Müllerův gól z pozice v sedě, skvělé výkony Beckenbauera a Hoenesse i Bonhofa zcela přiklonily situaci na stranu domácích.

Téměř celý poločas jugoslávská obrana odolávala. Ale proti krásné střele obránce Breitnera (3) byla bezmocná. Vlevo Müller (13), za Breitnerem brankář Marič a Mužinič (4), vpravo jásá Bonhof.

SEMIFINÁLE A

BRAZÍLIE—NDR 1:0 (0:0)

Hannover, 26. června, 55 000 diváků, rozhodčí Thomas (Wales).

BRAZÍLIE: Leao — Ze Maria, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Paulo Cesar Carpegiani, Rivelino, Paulo Cesar Lima — Valdomiro, Jairzinho, Dirceu.

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Wätzlich — Kurbjuweit, Lauck (67. Löwe), Hamann (46. Irmscher) — Sparwasser, Streich, Hoffmann.
Branka: 64. Rivelino.

◀ Hlavičkovému souboji Kurbjuweita s Dirceuem před brazilskou brankou přihlížejí Hamann (17), Luiz Pereira (2) a brankář Leao. Nic se nestalo.

Brazilský stoper Luiz Pereira odvrací na roh před dobíhajícím Sparwasserem.

M. Marinho bezpečně hlavičkuje, hráč NDR Löwe opět přišel pozdě.

MNOHO DESTRUKTIVNÍHO

Příliš mnoho fotbalové destrukce bylo na obou stranách. Mistři světa rozhodli zápas brankou navlas podobné té, kterou nám vstřelili v Guadalajaře. Při trestném kopu vytvořili dva hráči trhlinu ve zdi mužstva NDR a Rivelino přesně trefil nekrytý roh branky NDR... Trenér Buschner si po zápase posteskl, že jeho mužstvo příliš myslelo na třetí místo, ač prý na takové umístění zatím nemá. Chyběla agresivita, dynamičnost a větší drzost. Změny, ke kterým se Buschner odhodlal, už přišly pozdě. A v nervózním závěrečném tlaku nepromněnili Hoffmann se Sparwasserem vyložené šance.

Pelé charakterizoval hru Brazilců jako příliš nervózní. Usoudil však, že tentokrát už to bylo lepší, byť obrana zase předčila útok. Trenér Zagalo před zápasem sliboval evropské pojetí hry. Ale zase se zdálo, že Brazilci byli rádi za všechno, co se jim vůbec podařilo. Byl to jediný zápas prvního semifinále, který se hrál před zcela vyprodaným i zaplněným hledištěm.

Bernd Bransch

Valdomiro

Joachim Streich

SEMIFINÁLE B

ŠVÉDSKO—POLSKO 0:1 (0:1)

Stuttgart, 26. června, 20 000 diváků, rozhodčí Barreto (Uruguay).

ŠVÉDSKO: Hellström — Andersson (60. Augustsson), Nordquist, Karlsson, Grip — Larsson, Torstensson, Tapper (80. Ahlström), Grahn — Edström, Sandberg.

POLSKO: Tomaszewski — Gut, Gorgoň, Zmuda, Szymanowski — Kasperczak, Deyna, Masczyk — Gadocha, Szarmach (60. Kmiecik), Lato.

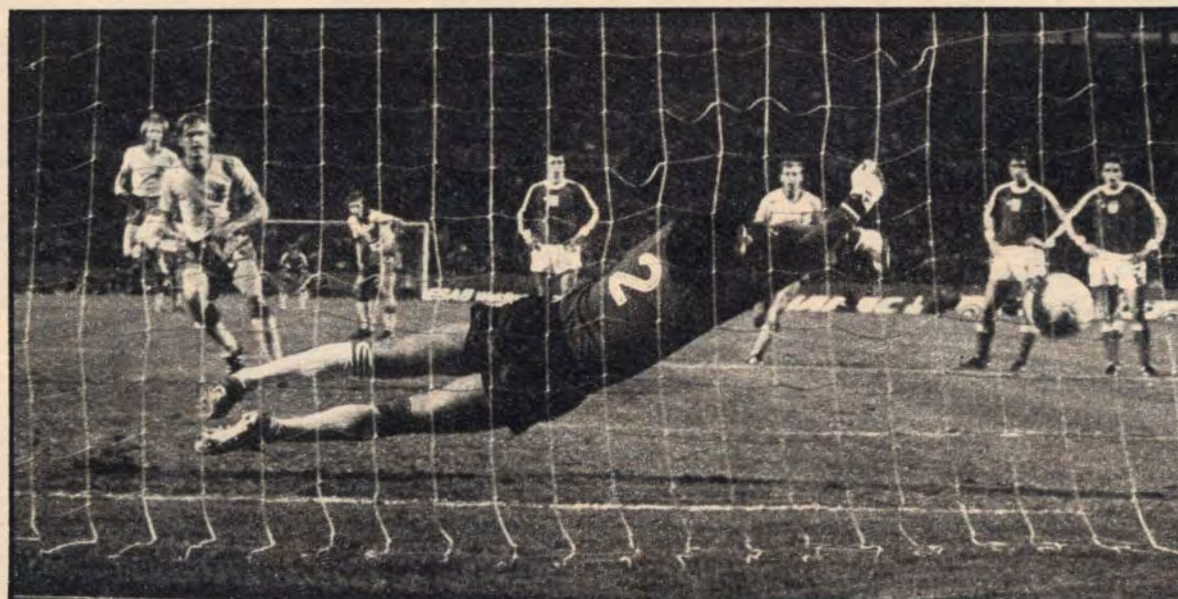
Branka: 44. Lato.

◄ *Rozhodující moment utkání: Lato naběhl na přesný centr a hlavou překonal padajícího Helströma! Marná byla také snaha Karlssona. Vlevo přihlíží Nordquist.*

Kapitán Švédů Bo Larsson.

Velká šance Švédů na vyrovnání. Gorgoň fauloval v pokutovém území Torstenssona, ale Tapperovu penaltu brankář Tomaszewski vyrazil. Předtím ovšem polský brankář porušil pravidla.

JAK SE STŘÍLÍ PENALTA?

Trenér Vejvoda vždycky tvrdil, že nespravedlivě nařízené penalty se neproměňují. Jenže v tomhle zápase to byla nespravedlnost na druhou: uruguayský rozhodčí Barreto Švédy poškodil. A hned dvakrát! Nejprve proto, že nenechal opakovat pokutový kop, když Tomaszewski vyrazil z čáry dřív, než Tapper napálil míč, podruhé proto, že už se bál odpískat unfair zákrok na Edstróma, že se bál nařídit v utkání druhou penaltu.

Poláci hráli první poločas v nádherné pohodě. Nastřelili břevno a tyč, ale pak za to vzali Seveřané a byli to oni, kdo „udělali" zápas. Vše se znovu točilo okolo Grahna, který organizoval hru na obrovském prostoru a strhl mužstvo k mohutné ofenzívě. Jenže Sandberg a Tapper zahodili, co se dalo.

Bylo to bezesporu fotbalově nejvyrovnanější a nejpohlednější utkání toho dne.

SEMIFINÁLE A

NDR—HOLANDSKO 0:2 (0:1)

Gelsenkirchen, 30. června, 70 000 diváků, rozhodčí Scheurer (Švýcarsko).

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Kurbjuweit — Schnuphase, Pommerenke, Lauck (65. Kreische) — Löwe (55. Ducke), Hoffmann, Sparwasser.

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens, van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink.

Branky: 8. Neeskens, 60. Rensenbrink.

◄ Střelec holandského týmu Rep v souboji s Weisem.

Tento duel mezi Schnuphasem a Neeskensem vyhrál fotbalista NDR. Přihlížejí Kurbjuweit (vlevo) a Rep.

Brankář NDR Jürgen Croy vysoko nad hlavami ostatních. Za ním je skryt Kurbjuweit, vpravo Rensenbrink.

FOTBALOVÝ VĚTRNÝ MLÝN

Tentokrát se dostali pod lopatky holandského větrného mlýna fotbalisté NDR. Poučeni krutým trestem Argentinců, kteří drtivé ofenzivě Holanďané čelili s otevřeným hledím, vsadili vše na důraznou defenzivu. Někdy snad až příliš opatrnou. Rolí Cruyffova strážce byl pověřen Weise, ovšem holandský šéf hrál tentokrát hluboce stažen a připomínal středního záložníka minulosti. Skvěle však nahrál na druhou branku. Silná marodka v týmu NDR (Wätzlich odjel předčasně do vlasti na operaci) se projevila. Trenér Buschner: „Hrál jsem dnes skoro s juniorským výběrem." Kreische a Ducke, kteří přišli po změně stran, už nemohli ovlivnit hru ani výsledek. Hrálo se skoro v domácím prostředí Holanďanů (přijelo jich 50 000) za jejich neustálé převahy a v demonstraci síly oranžových: v úžasném tlaku a důrazu v osobních soubojích, neustálém měnění míst a prolínání všech řad, takže člověk nerozezná obránce od útočníka a naopak.

SEMIFINÁLE B

POLSKO—JUGOSLÁVIE 2:1 (1:1)

Frankfurt n. M., 30. června, 55 000 diváků, rozhodčí Glöckner (NDR).

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak, Deyna (83. Domarski), Masczyk — Lato, Szarmach (58. Cmikiewicz), Gadocha.

JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Katalinski, Bogičevič, Hadžiabdič — Acimovič, Oblak (18. Jerkovič), Bajevič — Petkovič (83. Petrovič), Karasi, Šurjak.

Branky: 27. Deyna z penalty, 65. Lato — 45. Karasi

Znovu to byl Lato (vpravo), kdo hlavou rozhodl o vítězství Polska. Vlevo jásá Gorgoň.

Musial za asistence Lata (16) odvrací nápor Jugoslávců. Dlouhán vzadu je Bogičevič.

Spolupráce křídel Lata s Gadochou (vpravo). S osmnáctkou Karasi, č. 19 má Bajevič.

BYLO TO ZASLOUŽENÉ

Kdepak, Polska ještě nezgynula, jak se zpívá v polské státní hymně. Přesto, že mnozí stále mužstvu nevěřili a tvrdili, že je na dně se silami, pokračovalo v jedinečné úspěšné sérii. Jeho přímočaré akce, skvělý tah křídel, úžasný přehled Deynův, Szarmachova hra hlavou a výkony brankáře Tomaszewského, připomínající jeho legendární vystoupení ve Wembley, to vše vytváří jedenáctku, jíž musíme Polsku přát i závidět současně. Jugoslávci bez zraněného Džajiče a už od 9. minuty bez zraněného Oblaka, který jim pak chyběl především jako strůjce manévrů ve středu pole, inkasovali zbytečnou branku. Po odvráceném trestném kopu kopl Karasi Szarmacha. Rozhodčí Glöckner (pískal mexické finále) náhodou zákrok viděl a přestože míč už byl hluboko v poli, nekompromisně nařídil pokutový kop. Viník Karasi pak sice vyrovnal, ale to bylo vše. Potom už se Jugoslávci, přes území převahu, do střelecké šance nedostali. A kdo nedává branky — nevyhrává . . .

Gadocha po skončení velkého boje.

KRÁSNÝ DEN BEZ KOMÁRŮ S REPELENTY 378

V našem zeměpisném pásmu je v průběhu roku jenom několik desítek slunných dnů, kdy můžeme vychutnat pohodu modrého nebe a osvěžující blahodárnost slunečních paprsků. Takové chvíle příjemného uvolnění dovedou znepříjemnit komáři, ovádi a jiný bodavý hmyz.

Repelent 378 spolehlivě odpuzuje všechny druhy bodavého hmyzu a je nepostradatelný při pobytu v letní přírodě.

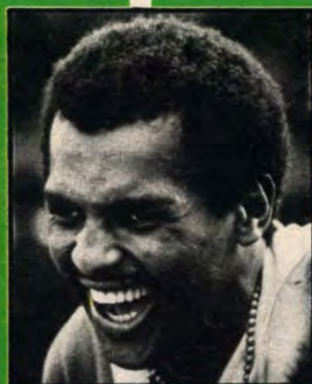
Při slunění je spolehlivou ochranou olej na opalování 378, který má repelentní účinek. Nanáší se na pokožku před sluněním obvyklým zpusobem, chrání před nepříznivým vlivem slunečního záření a současně odpuzuje bodavý hmyz.

astrid

FRANCISCO MARINHO

LUIZ PEREIRA

RONNIE HELLSTRÖM

FRANZ BECKENBAUER

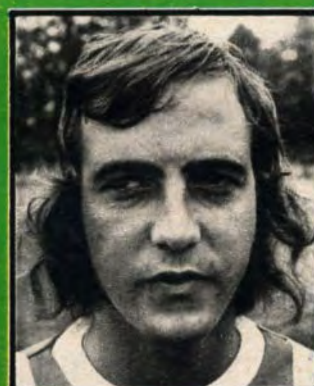
BERT VOGTS

WILLIAM BREMNER

KAZIMIERZ DEYNA

JOHANNES NEESKENS

ROBERT GADOCHA

JOHAN CRUYFF

GRZEGORZ LATO

NEJLEPŠÍ JEDENÁCTKA?

Kdybych požádal trenéry šestnácti finalistů mistrovství o sestavení nejlepší jedenáctky světa, určitě bych dostal šestnáct různých variací. Kdybych stejným úkolem pověřil bezmála pět tisíc novinářů, televizních a rozhlasových komentátorů, referujících o zápasech v NSR, dostal bych pravděpodobně bezmála pět tisíc odlišných návrhů. A nejinak bych dopadl, kdybych se obrátil ke stamiliónům televizních diváků. Neboť co člověk, to názor. A pokud jde o kopanou, tedy i odborník. Předkládám-li dnes svůj návrh mužstva světa, jsem si dobře vědom, že to v žádném případě není jedenáctka nejideálnější. Ani nemůže být. Kdyby se vskutku takové mužstvo sestavovalo, měli by v něm místo mnozí, jejichž mužstva se na šampionát neprobojovala. A i z těch šestnácti týmů by se na mnohá místa nalezli další adepti. Tak například domácí brankář Maier, Tomaszewski, Haiťan Francillon či Ital Zoff. V obraně by se jistě uvedl i Argentinec Wolff, či Breitner nebo Holanďan Rensebrink. V záloze by byl velkou posilou Overath i Rivelino, Oblak či Hoeness. A stejné platí o útoku. Sotva by asi mezi náhradníky zůstal střelec Müller, Švéd Edström, Australan Alston či Skot Jordan. Ale míst je jen jedenáct, a proto jsem dával přednost hráčům, kteří prošli šampionátem bez výkyvu formy a svým pojetím hry odpovídají představám o ideální jedenáctce schopné produkovat nejproduktinější kopanou dneška.

JIHOAMERICKÝ DUEL

Jedenáctý zápas, v němž vedl Zagalo své mužstvo na světových šampionátech, Brazilci opět neprohráli. A teprve s Argentinou dostali první branku letošního mistrovství světa. Argentinci po kruté prohře s Holandskem vyřadili Yazalda a Housemana (ten střídal až po přestávce), nenastoupil ani Perfumo, kterému jeho brazilský klub Cruzeiro Belo Horizonte zakázal v tomto utkání startovat. V první půli drželi krok, po změně stran se už většinou jen bránili. Vyrovnávali z trestného kopu přes zeď. První a taky poslední utkání jihoamerických mužstev na tomto šampionátu proběhlo hladce. Brazilci s vyrovnanějším mužstvem chvílemi naznačovali, že přece jen dosud neukázali všechno. Dali dvě nádherné branky, té druhé pomohl přesným centrem na Jairzinhovu hlavu obránce Ze Maria, překvapili několika útočnými variacemi. Ale jejich hra stále neměla onu lehkost, hravost a rychlost, kterou jsme znali z Mexika.

SEMIFINÁLE A

ARGENTINA—BRAZÍLIE 1:2 (1:1)

Hannover, 30. června, 25 000 diváků, rozhodčí Loraux (Belgie).

ARGENTINA: Carnevali — Glaria, Bargas, Heredia, Sa (46. Carrascosa) — Brindisi, Squeo, Babington — Balbuena, Ayala, Kempes (46. Houseman).

BRAZÍLIE: Leao — Ze Maria, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Paulo Cesar Carpegiani, Rivelino, Paulo Cesar Lima — Valdomiro, Jairzinho, Dirceu.

Branky: 36. Brindisi — 32. Rivelino, 48. Jairzinho.

Berti Vogts v karikatuře R. Stipkoviče

Jairzinho (vpravo) proměňuje hlavou přesný centr Ze Marii v rozhodující úspěch Brazilců. Brankář Carnevali je bezmocný.

Mário Zagalo, trenér Brazílie, nezapře jižní temperament.

Brankář Švédů Hellström zachraňuje před Müllerem. Přihlížejí Karlsson a Grahn.

FOTBAL, KTERÝ PŘINESL VŠECHNO

Švédové, stále připomínající spíše turisty než vážné uchazeče o nejvyšší fotbalové pocty dokázali, jak zdání klame. Se šesti amatéry a pěti „legionáři" důkladně vystrašili domácí mužstvo, 70 000 diváků v hledišti a milióny dalších u televizních obrazovek v NSR. Na terénu, připomínajícím skluzavku, hráli srdnatě, neobyčejně statečně, vtipně a mimořádně dobře. Vedli, pak vyrovnali brankový náskok domácích a podlehli teprve v závěru. Ve chvílích, kdy se už na hře mužstva NSR začaly projevovat první stopy rezignace a kdy Beckenbauer, marně hledající neobsazeného útočníka, už dvakrát nad vším mávl rukou. Strůjcem konečného úspěchu domácích byl Müller, asistující u všech čtyř branek, Overath (ač kovaný levák, vyrovnal pravou nohou), Hoeness a Beckenbauer. Osou Švédů (od 33. minuty bez zraněného kapitána Bo Larssona) byli Edström, brankář Hellström, ale především neúnavný dirigent, nestárnoucí Grahn. NSR vyhrála, ale zápas udělali Švédové. A bylo to bezesporu nejpohlednější utkání celého semifinále.

Nádherná Brindisiho bomba z trestného kopu přes brazilskou zeď. Stav je 1:1 a bylo to poprvé na MS, kdy Leao vytahoval míč ze své sítě.

SEMIFINÁLE B

NSR—ŠVÉDSKO 4:2 (0:1)

Düsseldorf, 30. června, 70 000 diváků, rozhodčí Kazakov (SSSR).

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Bonhof, Overath — Hölzenbein, Müller, Herzog (65. Grabowski).

ŠVÉDSKO: Hellström — Olsson, Nordquist, Karlsson, Augustsson — Larsson (33. Eiderstedt), Torstensson, Tapper, Grahn — Edström, Sandberg.

Branky: 50. Overath, 51. Bonhof, 77. Grabowski, 89. Hoeness z penalty — 26. Edström, 55. Sandberg.

Bonhof ostrou střelbou ohrožuje švédskou branku. Zabránit se mu v tom snaží Augustsson s Nordquistem.

Stálá hrozba pro švédskou branku, Gerd Müller, tentokrát v souboji s vynikajícím Hellströmem neuspěl.

Druhá branka v síti Seveřanů. Bonhof našel skulinku v hradbě těl a NSR vedla 2:1. Zleva jsou na snímku Karlsson (3), za ním Overath, Müller, Tapper (14) a střelec Bonhof.

Herzog se zbavuje obránce Olssona a připravuje se ke střelbě.

Johnny Rep, pravé křídlo Ajaxu.

Wilhelm van Hanegem, záložník Feyenoordu

Wilhelm Suurbier, pravý obránce Ajaxu.

SEMIFINÁLE A

HOLANDSKO—BRAZÍLIE 2:0 (0:0)

Dortmund, 3. července, 53 000 diváků, rozhodčí Tschenscher (NSR).

HOLANDSKO: Jongbloed — Suurbier, Haan, Rijsbergen, Krol — Jansen, Neeskens (80. Israel), van Hanegem — Rep, Cruyff, Rensenbrink (70. de Jong).

BRAZÍLIE: Leao — Ze Maria, Luiz Pereira, M. Marinho, F. Marinho — Paulo Cesar Carpegiani, Rivelino, Paulo Cesar Lima (62. Mirandinha) — Valdomiro, Jairzinho, Dirceu.

Branky: 52. Neeskens, 65. Cruyff. Vyloučen Luiz Pereira (Brazílie).

VČEREJŠEK A DNEŠEK

Deset minut před koncem zápasu odložila Pelého manželka růženec, který svírala od samého výkopu v pravici, a doprovodila manžela k automobilu. Král Pelé nesnesl pohled na další potupu brazilské kopané. Tentokrát šlo o potupu dokonalou. Brazilci prohráli nejen fotbalově, ale také vystoupením. Svými takřka klukovskými fauly, jimiž se snažili vyvést Holanďany z koncepce. Tak marná snaha, jako kdybys čekal, že zápalkou vloženou do výhybky vykolejíš mezinárodní expres. Když bylo nutné, přitvrdili lidé kolem Cruyffa rovněž a fotbalově byli v ten večer nejméně o dvě třídy lepší. Brazilci tentokrát se třemi, mnohdy i se čtyřmi lidmi v první linii, byli zase příliš pomalí, hráli do šíře, marně spoléhali na technická kouzla. Lehce se nechali vystavovat do postavení mimo hru, nejednou se zle zadýchali marnou snahu o zachycení bleskových holandských nájezdů. Kopaná včerejška prohrála s fotbalem zítřka!

Cruyff definitivně sráží na kolena obhájce titulu. Po přesném centru Rensenbrinka z levé strany z voleje podruhé překonává Leaoa. Jásajícím Holanďanem je Rep.

Nejsmutnější chvíle utkání. Horkokrevný Luiz Pereira nelítostně zezadu srazil pronikajícího Neeskense! Zatímco se Holanďan svíjí bolestí (musel být vystřídán), rozhodčí Tschenscher brazilského stopera vyloučil. Při odchodu ze hřiště — za Rivelinova doprovodu — Pereira své vystoupení dovršil nesportovním gestem.

Conny Torstensson.

SEMIFINÁLE B

ŠVÉDSKO—JUGOSLÁVIE 2:1 (1:1)

Düsseldorf, 3. července, 15 000 diváků, rozhodčí Pestarino (Argentina).

ŠVÉDSKO: Hellström — Olsson, Nordquist, Karlsson, Augustsson — Tapper, Grahn, Persson Torstensson, Edström, Sandberg.

JUGOSLÁVIE: Marič — Buljan, Katalinski, Hadžiabdič, Pavlovič (68. Peruzovič) — Acimovič, Bogičevič, Jerkovič — Petrovič (68. Karasi), Šurjak, Džajič.

Branky: 27. Edström, 85. Torstensson — 25. Šurjak.

Nestárnoucí Ove Grahn, dirigent švédské hry, obchází stopera Katalinského.

DOPÍJELI DO DNA...

Kalich fotbalových nadějí se proměnil Jugoslávcům v pelyněk, který museli dolokat až do dna. Po prohře s NSR a Polskem odevzdali svůj slibný skalp i Švédům. A tak mužstvo, kterému se před šampionátem tolik věřilo, vyhrálo prakticky jen nad fotbalovými učni ze Zaire a uhrálo remízy s Brazílií a Skotskem. Přece jen trochu málo. V tomto posledním zápase, pravda, citelně chyběl konstruktivní Oblak, ale mnohem spíše scházela jugoslávskému týmu potřebná jiskra a vynalézavost, bez níž nebylo možné uspět proti kompaktnímu obrannému valu Seveřanů. Švédové znovu dokázali, že byli na tomto šampionátu velmistry protiútoku, zpravidla skvěle organizovaném Grahnem a dotvrzovaném buď Edströmem či rychlým Sandbergem na levém křídle. Když se tentokrát neobešel bez dvou vážných chyb ani brankář Marič, byl zápas prakticky rozhodnut. Ještě večer po utkání se loučil trenér Miljanič, který odjížděl k nového chlebodárci — Realu Madrid.

Ralf Edström, střelec vyrovnávací branky.

SEMIFINÁLE B

POLSKO—NSR 0:1 (0:0)

Frankfurt n. M., 3. července, 62 000 diváků, rozhodčí Linemayer (Rakousko).

POLSKO: Tomaszewski — Szymanowski, Gorgoň, Zmuda, Musial — Kasperczak (80. Cmikiewicz), Deyna, Masczyk (80. Kmiecik) — Lato, Domarski, Gadocha.

NSR: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoeness, Bonhof, Overath — Grabowski, Müller, Hölzenbein.

Branka: 77. Müller.

Deyna (vpravo) v souboji s objevem šampionátu, Bonhofem.

Běžela 77. minuta utkání. Gerd Müller se skvěle orientoval v pokutovém území Polska a přízemní střelou překonal Tomaszewského. Vedle něho je Szymanowski, vlevo Musial. Okamžitě poté se ocitl uprostřed klubka spoluhráčů, (zleva) Beckenbauera, Overatha, Hoenesse a Schwarzenbecka. Na hoře těl leží brankář Maier.

Jedinečná šance mužstva NSR — penalta! Ale i tentokrát byl polský brankář Tomaszewski pánem situace: Hoenessovu střelu vyrazil!

BYL TO SPÍŠE VODNÍ SLALOM!

Meteorologové naměřili, že tu hodinu před zápasem spadlo na jeden čtvereční metr trávníku Lesního stadiónu čtrnáct litrů vody. Hotová potopa! Tak se, samozřejmě, stávalo, že hráči mnohdy předběhli míč trčící v kaluži, že mnoho přesných přihrávek nenalezlo adresáta. A právě Poláci museli otupovat ostří své tradičně lepší první půle na té horší polovině hrací plochy. Přesto odvedli výkon, za nějž zasluhovali uznání. Působili lepším, vyhranějším a fotbalově vyzrálejším dojmem než domácí celek, který bojoval o každou píď, o každou šanci především silou. Když přišla velká chvíle brankáře Tomaszewského, kryjícího už druhý pokutový kop v šampionátu, narušené sebevědomí domácího celku doslova otvíralo Polákům cestu do finále. Snad to byl zákon schválnosti, jenž v té chvíli podal polským stoperům uspávací prášek. Jejich jediné chyby využil Müller a bylo rozhodnuto. Hlediště v Lesním stadiónu si oddechlo. A pořadatelé ještě víc!

Na jak těžkém terénu se utkaní hrálo, dokazuje záběr střílejícího Kasperczaka (13), kterému v pádu brání Bonhof. Přihlížejí Breitner (vlevo) a Schwarzenbeck.

Bonhof proniká mezi Szymanowskim a Domarskim, vlevo Overath s Beckenbauerem, vpravo Lato.

Dole: brankář Maier v poslední chvíli odvrátil před Cmikiewiczem a Latem, vzadu Schwarzenbeck.

SEMIFINÁLE A

ARGENTINA—NDR 1:1 (1:1)

Gelsenkirchen, 3. července, 20 000 diváků, rozhodčí Taylor (Anglie).

ARGENTINA: Fillol — Wolff, Bargas, Heredia, Carrascosa — Telch, Brindisi, Babington — Houseman, Ayala, Kempes.

NDR: Croy — Kische, Bransch, Weise, Kurbjuweit Sparwasser, Schnuphase, Pommerenke — Löwe, Streich, Hoffmann.

Branky: 22. Houseman — 14. Streich.

Streich (vpravo), střelec vedoucí branky NDR, v objetí Sparwassera.

MUŽSTVA BUDOUCNOSTI

Jediný semifinálový bod si zajistili fotbalisté NDR důsledným útokem. Jistě příznačná reakce na kritiku, že Buschnerovi svěřenci neopustili v zápase s Holandskem obrannou ulitu ani v okamžicích přímo volajících po bleskovém protiútoku. Tentokrát pronikali jednoduchými, po křídlech taženými akcemi, výborně dotírali v soupeřově pokutovém území a často, pohříchu ne vždy přesně stříleli. Trenér NDR říkal, že hrál letošní šampionát s mužstvem, jehož nejlepší čas by měl přijít až na mistrovství světa 1978. Nechtěl proto vždycky riskovat a zbytečně podlamovat teprve se rodící sebevědomí svých svěřenců. Také Argentinci bojovali s mužstvem, jehož podstatná část bude hájit barvy modrobílých za čtyři roky na domácích trávnících. Hráli slušně byť důrazně a ze všech jihoamerických mužstev i nejjednodušeji. Stínem zápasu byla provokační akce v 59. minutě, kdy dva kluci zapálili na hrací ploše červený hadr, na němž bylo bílou barvou napsáno DDR. Jen klukovina?

Mistr světa

NSR

Zleva Franz Beckenbauer, Sepp Maier, Georg Schwarzenbeck, Rainer Bonhof, Bernd Hölzenbein, Jürgen Grabowski, Gerd Müller, Wolfgang Overath, Berti Vogts, Paul Breitner a Uli Hoeness.

HOLANDSKO

Vpředu zleva jsou Rep, Cruyff, Rensenbrink, Jansen a Van Hanegem, vzadu Jongbloed, Rijsbergen, Haan, Neeskens, Krol a Suurbier.

POLSKO

Vpředu zleva sedí Kusto, Kmieczyk, Lato, Cmikiewicz, Jakobczak, Gadocha a Kapka, uprostřed jsou pom. trenér Strejlau, Szarmach, Masczyk, Bulzacki, Szymanowski, Kasperczak, Gut, Deyna, Kalinowski a trenér Gorski, vzadu jsou Tomaszewski, Domarski, Wieczorek, Gorgoň, Žmuda, Fischer a Musial.

BRAZÍLIE

Vpředu zleva masér Americo, Jairzinho, Paulo Cesar Carpegiani, Leivinha, Rivelino, Edu a masér K. O. Jack, vzadu jsou Nelinho, Leao, Francisco Marinho, Luiz Pereira, Piazza a M. Marinho.

ARGENTINA

Vpředu zleva jsou Telch, Babington, Avalley, Chazarreta, Poy, Sa, Wolff, Ayala, Balbuena a Bargas, vzadu Carnevali, Squeo, Brindisi, Houseman, Heredia, Kempes, Fillol, Togneri, Pernia a Santoro.

NDR

Vpředu zleva jsou Kische, Hamann, Blochwitz, Croy, Friese, Bransch a Weise, uprostřed trenér Buschner, Ducke, Wätzlich, Fritsche, Schnuphase, Kurbjuweit, Pommerenke, Lauck a pom. trenér Holke, vzadu Sparwasser, Seguin, Irmscher, Kreische, Streich, Löwe, Vogel a Hoffmann.

JUGOSLÁVIE

Zleva Popivoda, Acimovič, Karasi, Mužinič, Oblak, Hadžiabdič, Katalinski, Buljan, Šurjak, Marič a Džajič.

ŠVÉDSKO

Zleva Kindvall, Sandberg, Grip, Magnusson, Edströmm, Grahn, Andersson, Olsson, Karlsson, Hellström a Larsson.

URUGUAY

Zleva Mazurkiewicz, Rocha, Pavoni, Milar, Esparrago, Forlan, Jauregui, Garisto, Montegazza, Corbo a Morena.

BULHARSKO

Zleva Bonev, Goranov, Vasilev, Penev, Denev, Nikodimov, Panov, Vojnov, Kolev, Veličkov a Ivkov.

ITÁLIE

Vpředu zleva Capello, Chiarugi, Mazzola, Facchetti a Wilson, vzadu Chinaglia, Rivera, Spinosi, Morini, Zoff a Benetti.

CHILE

Vpředu zleva Caszely, Valdes, Ahumada, Muňoz a Veliz, vzadu Arias, Galindo, Lara, Paez, Quintano a Vallejos.

SKOTSKO

Zleva: Law, Morgan, Holton, Hutchinson, Stanton, Buchan, Schaedler, Dalglish, Jardine, Harvey a Hay.

AUSTRÁLIE

Vpředu zleva Rooney, Mackay, Milisavlevič, Fraser, Curran a Warren, uprostřed Williams, Baartz, Utjesenovič, Harding, Abonyi a Richards, vzadu trenér Rasič, Buljevič, Watkiss, Wilson, Alston, Tolson, Campbell a pom. trenér Scheinflug.

HAITI

Vpředu zleva Oriole, Vorbe, Francillon, Nazaire, Jean Joseph, André, Gerard Joseph a Racine, uprostřed Tassy, Wilner, Antoine, Desir, Sanon, Morion Leandre, Roger St. Vil, Ducoste, Auguste a Legros, vzadu trenér Hyazinthe, Francois, Bayonne, Barthelemy, Guy St. Vil, Formose, Fritz Leandre, Louis a Vertus.

ZAIRE

Vpředu zleva Kidumu, Mana, Mukombo, Kembo a Kakoko, vzadu Kazadi, Bwanga, Kilasu, Mwepu, Lobilo a N'daya.

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE VÝSLEDCÍCH

1. SKUPINA

CHILE
NSR
NDR
AUSTRÁLIE

Západní Berlín, 14. června
NSR—CHILE 1:0 (0:0)

Hamburk, 14. června
NDR—AUSTRÁLIE 2:0 (0:0)

Západní Berlín, 18. června
CHILE—NDR 1:1 (0:0)

Hamburk, 18. června
AUSTRÁLIE—NSR 0:3 (0:2)

Západní Berlín, 22. června
AUSTRÁLIE—CHILE 0:0

Hamburk, 22. června
NDR—NSR 1:0 (0:0)

1. NDR	3	2	1	0	4:1	5
2. NSR	3	2	0	1	4:1	4
3. CHILE	3	0	2	1	1:2	2
4. AUSTRÁLIE	3	0	1	2	0:5	1

2. SKUPINA

JUGOSLÁVIE
BRAZÍLIE
ZAIRE
SKOTSKO

Frankfurt n. M., 13. června
BRAZÍLIE—JUGOSLÁVIE 0:0

Dortmund, 14. června
ZAIRE—SKOTSKO 0:2 (0:2)

Frankfurt n. M., 18. června
SKOTSKO—BRAZÍLIE 0:0

Gelsenkirchen, 18. června
JUGOSLÁVIE—ZAIRE 9:0 (5:0)

Frankfurt n. M., 22. června
SKOTSKO—JUGOSLÁVIE 1:1 (0:0)

Gelsenkirchen, 22. června
ZAIRE—BRAZÍLIE 0:3 (0:1)

1. JUGOSLÁVIE	3	1	2	0	10: 1	4
2. BRAZÍLIE	3	1	2	0	3: 0	4
3. SKOTSKO	3	1	2	0	3: 1	4
4. ZAIRE	3	0	0	3	0:14	0

3. SKUPINA

HOLANDSKO
URUGUAY
ŠVÉDSKO
BULHARSKO

Düsseldorf, 15. června
ŠVÉDSKO—BULHARSKO 0:0

Hannover, 15. června
URUGUAY—HOLANDSKO 0:2 (0:1)

Dortmund, 19. června
HOLANDSKO—ŠVÉDSKO 0:0

Hannover, 19. června
BULHAR.—URUGUAY 1:1 (0:0)

Dortmund ,23. června
BULHARSKO—HOLAND. 1:4 (0:2)

Düsseldorf, 23. června
ŠVÉDSKO—URUGUAY 3:0 (0:0)

1. HOLANDSKO	3	2	1	0	6:1	5
2. ŠVÉDSKO	3	1	2	0	3:0	4
3. BULHARSKO	3	0	2	1	2:5	2
4. URUGUAY	3	0	1	2	1:6	1

4. SKUPINA

HAITI
ITÁLIE
POLSKO
ARGENTINA

Stuttgart, 15. června
POLSKO—ARGENTINA 3:2 (2:0)

Mnichov, 15. června
ITÁLIE—HAITI 3:1 (0:0)

Stuttgart, 19. června
ARGENTINA—ITÁLIE 1:1 (1:1)

Mnichov, 19. června
HAITI—POLSKO 0:7 (0:5)

Stuttgart, 23. června
POLSKO—ITÁLIE 2:1 (2:0)

Mnichov, 23. června
ARGENTINA—HAITI 4:1 (2:0)

1. POLSKO	3	3	0	0	12: 3	6
2. ARGENTINA	3	1	1	1	7: 5	3
3. ITÁLIE	3	1	1	1	5: 4	3
4. HAITI	3	0	0	3	2:14	0

SEMIFINÁLE A

Gelsenkirchen, 26. června
HOLANDSKO—ARGENTINA 4:0 (2:0)

Hannover, 26. června
BRAZÍLIE—NDR 1:0 (0:0)

Gelsenkirchen, 30. června
NDR—HOLANDSKO 0:2 (0:1)

Hannover, 30. června
ARGENTINA—BRAZÍLIE 1:2 (1:1)

Dortmund, 3. července
HOLANDSKO—BRAZÍLIE 2:0 (0:0)

Gelsenkirchen, 3. července
ARGENTINA—NDR 1:1 (1:1)

1. HOLANDSKO	3	3	0	0	8:0	6
2. BRAZÍLIE	3	2	0	1	3:3	4
3. NDR	3	0	1	2	1:4	1
4. ARGENTINA	3	0	1	2	2:7	1

SEMIFINÁLE B

Düsseldorf, 26. června
JUGOSLÁVIE—NSR 0:2 (0:1)

Stuttgart, 26. června
ŠVÉDSKO—POLSKO 0:1 (0:1)

Düsseldorf, 30. června
NSR—ŠVÉDSKO 4:2 (0:1)

Frankfurt n. M., 30. června
POLSKO—JUGOSLÁVIE 2:1 (1:1)

Düsseldorf, 3. července
ŠVÉDSKO—JUGOSLÁVIE 2:1 (1:1)

Frankfurt n. M., 3. července
POLSKO—NSR 0:1 (0:0)

1. NSR	3	3	0	0	7:2	6
2. POLSKO	3	2	0	1	3:2	4
3. ŠVÉDSKO	3	1	0	2	4:6	2
4. JUGOSLÁVIE	3	0	0	3	2:6	0

UTKÁNÍ O 3. MÍSTO

Mnichov, 6. července

POLSKO – BRAZÍLIE 1:0 (0:0)

FINÁLE

Mnichov, 7. července

NSR – HOLANDSKO 2:1 (2:1)

WM 74
STADION
30-31